

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

69.84
62.0115
65.2

KOM (88) 377 endelig udg.-SYN 153

Bruxelles, den 11 oktober 1988

Forslag til

Rådets direktiv om fremgangsmåderne
ved tilbudsgivning inden for vand- og
energiforsyning samt transport

(forelagt af Kommissionen)

Begrundelse

- A. Problemet generelt og behovet for et nyt initiativ
- B. Ligningens to sider - anvendelsesområdet og de forpligtelser, der skal indføres
- C. Anvendelsesområdet
  - 1) Generelt
  - 2) Retsinstrumentet
  - 3) De berørte sektorer
  - 4) Forskelle mellem sektorerne
  - 5) Undtagelser for konkurrencedygtige former for virksomhed
  - 6) Ordningens begrænsninger - undtagelser og tvivlsomme tilfælde
  - 7) Forskelle i økonomisk udvikling
  - 8) Bemærkninger til direktivets afsnit I
- D. Forpligtelserne
  - 1) Standarder og tekniske specifikationer
    - a) Almindelige betragtninger
    - b) Bemærkninger til afsnit II i direktivet
  - 2) Procedurer og gennemsigtighed
    - a) Almindelige betragtninger
    - b) Bemærkninger til afsnit III i direktivet
  - 3) Kriterier for udvælgelse af bydende og for tildeling af kontrakter
    - a) Almindelige betragtninger
    - b) Bemærkninger til afsnit IV i direktivet
- E. Forbindelser med tredje lande
- F. Styring af fremskridtet og udviklingen af direktivet
  - 1) Almindelige betragtninger
  - 2) Bemærkninger til afsnit V i direktivet

A. Problemet generelt og behovet for et nyt initiativ

1. I de gældende direktiver om offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter er visse områder udtrykkeligt undtaget.
2. Således gælder indkøbsdirektivet 77/62/EØF⁽¹⁾ ikke for kontrakter, der tildeles af ordregivere, som forvalter transportforbindelser, eller producerer, distribuerer og transporterer drikkevand eller energi, og ikke for virksomheder, der beskæftiger sig med telekommunikation. Ved ændringen af indkøbsdirektivet, der blev vedtaget i marts 1988⁽²⁾, omformuleres undtagelserne således, at direktivet ikke gælder for kontrakter, der tildeles af land-, luft-, sø- og flodtransportvirksomheder, eller såfremt disse kontrakter vedrører produktion, transport og distribution af drikkevand, eller kontrakter, tildelt af myndigheder, hvis hovedaktivitet er produktion og distribution af energi eller at tilbyde tjenesteydelser inden for telekommunikation. Disse formuleringsskiftninger skulle muliggøre en klar fortolkning af teksten, især ved at begrænse transportundtagelserne til transportvirksomheder til forskel fra offentlige virksomheder, der stiller transportinfrastruktur til rådighed, som f.eks. havne og lufthavne.
3. Bygge- og anlægsgdirektivet 71/305/EØF⁽³⁾ gælder ikke for offentlige transportvirksomheder eller for kontrakter, der tildeles af virksomheder, der producerer, distribuerer og transporterer vand og energi. Der skal også mindes om, at telekommunikationsorganer ikke specielt blev undtaget fra bygge- og anlægsgdirektivet, hvilket førte til, at fire sådanne organer med status som statsmyndigheder omfattes, mens andre ikke gør det. Ved den foreslåede ændring til bygge- og anlægsgdirektivet søges en klarere fortolkning af disse tekster ved ændringer svarende til de netop vedtagne i forbindelse med indkøbsdirektivet⁽⁴⁾.
4. Begrundelserne for undtagelserne var, at nogle organer, der drev virksomhed inden for de pågældende sektorer, havde offentlig status, mens andre var private. Ses der bort fra bygge- og anlægskontrakter inden for telekommunikationssektoren, mente man derfor, at disse sektorer måtte undtages fra direktivets anvendelsesområde, indtil man fandt frem til løsninger, hvorved disse særlige forhold kunne reguleres.
5. Dette forslag til direktiv gælder kun for vand-, energi- og transportsektorerne. Telekommunikationssektoren bliver omfattet af et særskilt forslag, hvis dispositive del imidlertid er meget lig det foreliggende forslag.

(1) EFT L 13 af 15. januar 1977.

(2) Direktiv 88/295/EØF af 22. marts 1988, EFT L 127 af 20. maj 1988.

(3) EFT L 185 af 25. august 1971.

(4) KOM(88)354 endelig udg. af 20. juni 1988.

6. Virkeliggørelsen af det indre marked i 1992 nødvendiggør, at de yderligere foranstaltninger, som man overvejede, da undtagelserne første gang blev indført, nu træffes. Den økonomiske berettigelse for dette er klar, således som tidligere forklaret i den seneste analyse af fordelene ved gennemførelsen af det indre marked⁽¹⁾. Desuden har medlemsstaternes regeringer under møder i Det Europæiske Råd gentagne gange fremhævet, at det er vigtigt, at fællesskabsinstitutionerne snarest muligt træffer de nødvendige foranstaltninger til en liberalisering af offentlige kontrakter.

B. Ligningens to sider - anvendelsesområdet og de forpligtelser, der skal indføres

7. Som anført i det ovenstående var hovedgrunden til, at relevante sektorer i første omgang blev undtaget den, at en bestemt form for aktivitet blev varetaget af et "offentligt" organ i nogle stater og af "private" organer eller af begge former for organer i andre. Tilmed defineres begrebet "offentlig" stærkt forskelligt, afhængigt af den nærmere, nationale og lovgivningsmæssige sammenhæng. Derfor ville Fællesskabet, hvis det med sin løsning af problemet søgte kun at basere sig på en sondring mellem offentlige og private organer, støde på store vanskeligheder straks fra begyndelsen og sandsynligvis være dømt til fiasko. Problematikken må derfor løses op ved hjælp af et begreb, der forener sondringen mellem offentlig og privat, og som muliggør, at situationer, der i realiteten er ens, kan behandles ens, uanset de retlige formelle forskelle.
8. Det foreslås derfor for så vidt angår anvendelsesområdet at gå ud fra en identifikation af de grundliggende objektive forhold, som fører til, at enheder i disse sektorer benytter fremgangsmåder ved anskaffelser, der er uøkonomiske, fordi de ikke sikrer, at det bedste tilbud fra en leverandør eller entreprenør i Fællesskabet systematisk foretrækkes, men derimod privilegerer indenlandske leverandører.
9. To typer forhold er særlig relevante.
10. For det første sætter både tekniske, økonomiske eller juridiske hindringer for potentielle konkurrenters adgang ofte en enhed, det være sig en offentlig eller privat, i en situation, som isolerer den tilstrækkeligt fra markedskræfterne til, at den kan forfølge andre mål end det altid at sikre sig det bedste tilbud. Blandt disse andre mål er beskyttelsen af indenlandske leverandører og entreprenører.
11. Denne relativt privilegerede stilling kan opstå på flere måder. Organet kan have et formelt retligt monopol i et bestemt område, hvilket er det klareste tilfælde. Det ser man f.eks. på telekommunikationsområdet. Selv hvor der ikke findes ægte monopoler, kan antallet af parter på markedet være begrænset af tekniske, retlige eller økonomiske faktorer, eller af en kombination af disse, således at konkurrencen reelt er begrænset og de pågældende organers adfærd ikke er markedsbestemt.

(1) Se the economics of 1992, European Economy No. 35, March 1988.

12. Hvor et gode eller en ydelse stilles til rådighed ved hjælp af f.eks. et teknisk net, har systemet en naturlig tendens til at udvikle sig til et monopol eller oligopol. Denne naturlige tendens kan forstærkes, hvis staten indrømmer særrettigheder eller beføjelser i forbindelse med nettets forvaltning. Uanset om de er offentlige eller private, er de virksomheder, der stiller nettet til rådighed eller forvalter det, i en position, hvor konkurrencen er så begrænset, at retlige eller andre statsindgreb anses for nødvendige for at genoprette balancen.
13. Den anden type af forhold, der fører til uøkonomiske anskaffelser, og som ofte, men ikke altid, associeres med hindringer for markedsadgang består i statens muligheder for at øve indflydelse på en virksomheds aktuelle eller fremtidige dispositioner. Disse muligheder antager mange former. En virksomheds offentlige karakter medfører ofte automatisk en sådan indflydelse. Statskontrol med dens ledelse eller finansiering f.eks. Men også private virksomheder kan staten øve indflydelse på, især hvor en væsentlig aktivitet afhænger af statens fortsatte godkendelse, f.eks. en koncession eller autorisation til at udføre den pågældende aktivitet. I sådanne tilfælde er det ikke overraskende, at en virksomhed, selv hvor der ikke foreligger udtrykkelige krav, beslutter, at det er i dens langsigtede interesse at acceptere statens mål som sine egne på trods af merudgifterne på kort sigt, og dermed at foretage sine indkøb hos indenlandske firmaer snarere end fra firmaer fra andre medlemsstater.
14. Hvor begge forhold, isolation fra markedet og statsindflydelse, gør sig gældende i betydelig grad og måske i en periode på virkelig mange år, er resultatet, at væsentlige markeder i det væsentlige lukkes for leverandører eller entreprenører fra andre medlemsstater, uanset hvor konkurrencedygtige de er. Resultatet er i nogle tilfælde en fast lukket, ond cirkel, i hvilken firmaer udefra end ikke søger at trænge ind, da dette ville være spild af ressourcer og umuligt for en ansvarlig leder at retfærdiggøre.
15. Naturligvis kan de to omtalte forhold gøre sig gældende i større eller mindre grad. I nogle tilfælde er det forholdsvis let at konkludere, at det på baggrund af de kendte karakteristika for et bestemt virksomhedsområde absolut må have fortrinsbehandling. I den anden ende findes der situationer, som man helt klart ikke behøver at beskæftige sig med. Midt imellem findes der tilfælde, hvor en korrekt vurdering er vanskeligere og hvor opfattelserne kan være delte. De særlige forhold i forbindelse med de enkelte tilfælde fremstilles i afsnit 35 til 42 i det følgende.

16. I forbindelse med de forpligtelser, som de virksomheder skal overholde, der skal omfattes af de nye fællesskabsforskrifter, må der fuldt ud tages hensyn til virksomhedernes særlige karakter. Både offentlige og private virksomheder adskiller sig fra de i det væsentlige administrative organisationer, der typisk dækkes af de bestående direktiver, ved at have økonomiske eller erhvervsretlige mål. Tilmed støtter de sig for at opfylde deres målsætning ofte på driften af en teknisk infrastruktur, der kan være kompleks eller højt specialiseret. De er bogstaveligt talt foretagender med meget til fælles med almindelige virksomheder, for hvilke der ikke gælder særbetingelser som beskrevet ovenfor.
17. Derfor bør de forpligtelser, der skal pålægges dem, ikke være de samme som dem, der længe har været gældende for administrationerne. Der kræves større smidighed for, at de pågældende virksomheder effektivt kan foretage deres anskaffelser under hensyn til deres særlige forhold. Kravene bør ikke affattes som en omfattende regulering af anskaffelsesfunktionen, men som en nødvendig minimumsgaranti for, at de pågældende virksomheder benytter sig af det bedste tilbud fra alle firmaer i EF, der er konkurrencedygtige.
18. Den foreslåede ordning er et udtryk for sund forretningsmæssig praksis. Mange detaljer vil blive klarat af ordregiverne selv i overensstemmelse med deres særlige behov og herskende forhold. Flexibiliteten sikres ved valget mellem offentligt og begrænset udbud og udbud med forhandling og som følge af den særlige måde, hvorpå udbuddene er åbne for konkurrence. Traditionelle udbuds-bekendtgørelser om offentlige udbud, periodiske bekendtgørelser om udbudshensigter, opfordringer til leverandører, der har kvalificeret sig ved hjælp af et gennemskueligt kvalifikationssystem, alt dette indgår i systemet. Over for denne fleksibilitet står, uanset hvilken udbudsform der anvendes, kravet om ikke-forskelsbehandling, om objektive kriterier, der er forenelige med visse rammebestemmelser i direktivet og først og fremmest om gennemsigtighed og kontrolbarhed med henblik på at skabe et klima af gensidig tillid, uden hvilket der ikke ville blive tale om en reel markedsliberalisering. Der gøres mere detaljeret rede for de væsentlige krav i del D i det følgende.

C. Anvendelsesområdet

(1) Generelt

19. Som ovenfor anført kan en snæver, nationaltisk udbudsprocedure ikke siges kun at være noget som virksomheder med formel offentlig status benytter sig af. Private virksomheder, der er isoleret fra markedskræfterne og i tæt forbindelse med både staten og deres traditionelle indenlandske leverandører, fører i nogle tilfælde i meget lange perioder samme politik.

20. Med udkastene til forslag søger man for de undtagne sektorer at finde frem til de situationer, hvor objektive forhold - uanset om virksomhederne er offentlige eller private - fører til indkøbspraksis på snævert nationalt grundlag.

(2) Retsinstrumentet

21. For yderligere at sikre en høj grad af retssikkerhed, suppleres bestemmelserne om disse forhold, der nødvendigvis er udformet generelt, med en række bilag, hvor de pågældende virksomheder identificeres med størst mulig præcision i de enkelte medlemsstater. I visse sektorer eller for visse medlemsstater består bilaget i en fortegnelse med angivelse af virksomhederne. I andre er der tale om kategorier af virksomheder defineret ved henvisning til nationale bestemmelser. I alle andre tilfælde er bilaget en kombination af navne og kategorier. Ved den valgte form søges det at give lovgivningsinstansen i medlemsstaterne så kort og præcis en identifikation som muligt af de organisationer, der omfattes af EF-ordningen. Bilagene skal også lette Kommissionen ved anvendelsen af direktiverne, når de er trådt i kraft. Der er iligeledes forudset en mekanisme for ajourføring af bilagene.

(3) De berørte sektorer

22. Den første kategori af omfattede situationer er sådanne, hvor en ydelse stilles til rådighed for offentligheden i form af et teknisk net, som ved sin blotte eksistens begrænser mulighederne for konkurrence. Når et net først er oprettet, er udsigterne til konkurrence fra et alternativt net eller nye konkurrenter i praksis små. De eksisterer reelt ikke, når naturlige monopoler eller oligopoler styrkes lovgivningsmæssigt ved indrømmelse af sær- eller enerettigheder eller offentlige autorisationer, der udelukker konkurrenterne.
23. En sådan situation opstår i en række sammenhænge i forbindelse med de undtagne sektorer, herunder de net, hvorved en tjeneste stilles til rådighed for offentligheden i form af produktion, transport eller distribution af drikkevand, elektricitet, gas eller varme.
24. Anden kategori af tilfælde svarer på mange måder til den første. Her kan nævnes offentlige transportnet. Findes der kun et net, som f.eks. en jernbane eller metro, er situationen nøjagtig den samme. Men på transportområdet må begrebet net udvides noget til også at omfatte systemer, hvor "nettet" ikke er et teknisk system som en jernbane til tog eller sporvogne, men, som i forbindelse med kommunal busbefordring, et system af indbyrdes forbundne ruter, som betjenes af køretøjer efter bestemmelser fastsat af offentlige myndigheder. Hvor

staten begrænser adgangen til at oprette sådanne net, isoleres de, der driver dem, hvad enten de er offentlige eller private, fra markedskræfterne og kommer under statsindflydelse, ikke mindst med hensyn til deres anskaffelser. Derfor omfatter forslagene virksomheder, der varetager den offentlige jernbane-, sporvogns- eller trolleybustransport samt busbefordring på driftsvilkår, der er fastsat af en offentlig myndighed, herunder bestemmelserne vedrørende de ruter, der skal betjenes.

25. Tredje kategori af tilfælde vedrører situationer, hvor en virksomhed udnytter et geografisk område til et givet formål på grundlag af en eller anden form for statskoncession eller -autorisation. Her igen er virksomhederne i en situation, hvor markedskræfternes virkning ofte er væsentligt begrænset, og hvor de er under statens indflydelse på forskellig måde, ikke mindst som følge af, at de må have koncessionen eller autorisationen fornyet eller sikre sig lignende koncessioner eller autorisationer i fremtiden. Selv når der i en vis udstrækning fortsat består konkurrence, selv om denne er begrænset, er statsindflydelsen, på grund af at det er nødvendigt at opretholde koncessionen eller få nye, ofte tilstrækkelig til at øve indflydelse på adfærd i forbindelse med anskaffelser.

26. Forslagene omfatter derfor to typer situationer af denne art, nemlig udnyttelsen af geografiske områder, enten med henblik på efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel eller med henblik på at stille lufthavns-, havne-, herunder ved indre vandveje, eller andre terminalfaciliteter til rådighed for transportvirksomheder, der opererer til lands, til vands eller i luften.

(4) Forskelle mellem sektorerne

27. Rådslagningerne op til udarbejdelsen af udkastet til forslag vedrørende vand, energi og transport har ikke ført til opdagelsen af sektorbestemte forskelle af et omfang og en betydning, så de ikke kan rummes i et enkelt retsinstrument. Især synes bestemmelserne vedrørende tekniske standarder og specifikationer, kontrakttildelingsprocedurerne og gennemskuelighed at opfylde alle de pågældende sektors behov. Bestemmelserne om anvendelsesområdet har naturligvis mere sektorbestemt karakter, men de sætter ikke spørgsmålstejn ved det berettigede ved et enkelt instrument. Direktivets bestemmelser vil også kunne tilpasses yderligere efter behov for dermed at tage hensyn til sektorbestemte forhold, f.eks. forskelle i tærskelværdier. Sådanne ændringer skulle ikke gøre det nødvendigt at splitte forslaget op eller ændre dets opbygning radikalt.

28. Det har ligeledes på grundlag af drøftelserne i de grupper, der er ansvarlige for telekommunikationen, især i gruppen af højtstående embedsmænd vedrørende telekommunikation SOGT, kunne konkluderes, at dette direktivs dispositive del i meget stort omfang kommer til at svare til den dispositive del i det særskilte forslag til direktiv om telekommunikationssektoren⁽¹⁾. De særlige forhold i forbindelse med åbningen for adgangen til offentlige kontrakter i telekommunikationssektoren taler imidlertid som omhandlet i Kommissionens Grønbog⁽²⁾ for, at telekommunikationssektoren bør holdes uden for dette direktiv.

(5) Undtagelser for konkurrencedygtige former for virksomhed

29. De hidtil nævnte virksomheder er isolerede fra markedskræfterne i forskellig udstrækning. Men det forhold, at der består en vis konkurrence er ikke tilstrækkeligt i sig selv til at sikre et fuldstændigt offentligt udbud.
30. Adskillige af ovennævnte former for virksomhed er i en vis udstrækning i konkurrence med hinanden (substitutionskonkurrence). Dette gælder for de forskellige energiformer (elektricitet, gas, olie, kul, andet fast brændsel, varme). Det gælder også for de forskellige transporttyper (landevej, jernbane, luft, sø, indre vandveje). Men indkøbene sker ikke på markedsvilkår, selv når en virksomhedskategori ydelser kan erstattes af andre, hvis begge kategorier er lige isolerede fra markedet, hvilket ofte er tilfældet. Mens indkøb efter rent forretningsmæssige kriterier er mere sandsynlige, når virksomhederne er i konkurrence med andre, der ikke er beskyttet eller under statsindflydelse, er det et andet stort spørgsmål, om andre faktorer gør det muligt for de pågældende virksomheder at foretage indkøb på uøkonomisk grundlag. Offentlig finansiering på den ene eller den anden måde er netop en sådan faktor. Derfor er det ikke mærkeligt, at denne form for konkurrence har vist sig utilstrækkelig til på EF-plan at garantere, at udbuddene bliver offentlige. Efter samtlige undersøgelsesresultater har udbuddene inden for de aktiviteter, som vi hidtil har betragtet, stærke nationalistiske tendenser.
31. Der kan imidlertid også herske konkurrence inden for en bestemt sektor eller undersektor, fordi markedsbarriererne er mere eller mindre uigennemtrængelige. Som en generel regel, men med undtagelser, mindskes mulighederne for statsindflydelse med øget konkurrence. Denne generelle regel gælder dog ikke, når statens indflydelse er

(1) KOM(88)378 final.

(2) KOM(87)290 final af 30. juni 1987.

- meget direkte, og f.eks. rummer mulighed for at indrømme værdifulde koncessioner, som de pågældende virksomheder indbyrdes konkurrerer om. Fremgangsmåderne ved indkøb kan da let, selv om ikke udtrykkeligt, blive en del af en handel, hvori tildelingen af koncessioner og betingelserne herfor indgår.
32. Men i visse bestemte sammenhænge er konkurrencen så stærk, at det med sikkerhed kan konkluderes, at de pågældende virksomheder under hensyn til alle de faktorer, der kan påvirke deres anskaffelser, vil lade sig lede af markedet og føre en fair og åben indkøbspolitik. Er dette tilfældet vil sådanne tilfælde kunne undtages fra den ny ordnings gyldighedsområde. Regulering vil ikke tjene noget formål og forslagene ville kunne kritiseres, såfremt formålet er at regulere for reguleringens skyld.
33. Derfor indeholder udkastene til forslag en række bestemmelser, hvorved der tages hensyn til situationer, hvor markedet formelt og i realiteten er frit, og andre faktorer, der ville kunne føre til nationalt orienterede indkøb, ikke til stede.
34. På transportområdet har udviklingen i den seneste tid vist, at regulerende bestemmelser i vidt omfang kan afvikles for busbetjeningen. Autorisation fra en offentlig myndighed kan eventuelt stadig kræves, men kun for at sikre overholdelsen af grundlæggende krav vedrørende sikkerheden og ordenen. Inden for disse begrænsninger kan et stort antal transportvirksomheder, der er underlagt samme retsbestemmelser, drive virksomhed, og gør det rent faktisk, på samme ruter, der betjener de samme destinationer. Det er ikke rimeligere at lade sådanne bustransportvirksomheder omfatte af det nye udbuds-direktiv end taxavirksomheder. Derfor undtager forslagsudkastet fra sit anvendelsesområde offentlig busbetjening, såfremt præcist formulerede betingelser opfyldes, hvorefter det sikres, at markeds-overvejelser er afgørende for virksomhedernes beslutninger og ikke andre forhold.
35. Desuden bør der generelt tages højde for indkøb med henblik på gensalg eller udlejning på et marked med konkurrence. Sådanne situationer kan opstå f.eks. inden for gas- og elektricitets-sektorerne, hvor de pågældende virksomheder sælger eller udlejer udstyr til brugerne med henblik på anvendelse i deres lokaler, for eksempel køkken- eller andre husholdningsapparater. Forslagsudkastet udelukker således indkøb af udstyr til sådanne formål fra sit anvendelsesområde.
36. Ikke mindst på grundlag af udviklingen i medlemsstaterne og på EF-plan i forbindelse med liberaliseringen af konkurrencen inden for de undtagne sektorer kan der bestå yderligere mulighed for at begrænse den nye EF-ordnings anvendelsesområde. Det er dog vigtigt, at sådanne begrænsninger defineres ordentligt. Bliver de ikke det, vil de tømme ordningen for meget af dens reelle indhold og give anledning til urimelige skævheder for så vidt angår ordningens virkning i de forskellige medlemsstater. Alle ønsker skal nøje vurderes på forslaget vej gennem behandlingsprocessen.
6. Ordningens begrænsninger - undtagelser og tvivlsomme tilfælde
37. Visse former for virksomhed bør helt klart omfattes af den nye EF-ordning. Andre former er det ikke hensigtsmæssigt at lade indgå. For eksempel landevejstransport, bortset fra offentlig busbefordring. Landevejsgodstransport og privat busbefordring i medlemsstaterne står i det væsentlige åbent for alle interesserede, ligesom generelt transport til søs og på indre vandveje. De resterende restriktioner og påvirkningsmuligheder, der er til rådighed for medlemsstaterne, synes ikke at spille nogen betydelig rolle ved påvirkningen af virksomhedernes indkøbspraksis som helhed. Af disse grunde er disse aktiviteter blevet undtaget. Denne undtagelse indebærer imidlertid ikke, at der ikke kan eller bør gribes ind, såfremt en stat i bestemte tilfælde klart påvirker indkøbsbeslutningerne. Hvilke skridt der skal tages, afhænger af de midler, hvormed staten udøver denne påvirkning, og af de instrumenter, der står til rådighed for Kommissionen i henhold til traktaten f.eks. ifølge artikel 30 i EØF-Traktaten eller efter EF-reglerne om statsstøtte.
38. Tre former for virksomhed er imidlertid vanskeligere at klassificere. Der er tale om offentlig luft- og søtransport samt forarbejdning, transport og distribution af olieprodukter.
39. For luftfartsselskaberne gælder en række faktorer, som taler for deres inddragelse. Uanset om de er offentlige eller private opererer de i de fleste tilfælde i et stærkt reguleret miljø, hvor deres adgang til ruter fortsat er begrænset og afhængig af statslige tilladelser.

40. På den anden side er de ofte på Internationale ruter i direkte, omend begrænset konkurrence med hinanden og med selskaber fra tredjelande. Denne konkurrence øges i overensstemmelse med EF's politik, især med hensyn til adgangen til markedet og fastsættelsen af takster⁽¹⁾. Desuden er flyindustrien på udbudssiden stærkt koncentreret både for så vidt angår skrog og motorer. De største europæiske fabrikker er allerede organiserede i forskellige former for grænseoverskridende samarbejde. Elektronisk udstyr til fly leveres i stadig stigende grad som en integreret del af flyet i form af et system, hvorved luftfartsselskabernes muligheder for at vælge indenlandske leverandører til disse komponenter begrænses. Endelig er driftseffektiviteten, uanset konkurrencebegrænsningerne på bestemte ruter, et stærkt incitament til køb af det rigtige fly til en bestemt rute.
41. Derfor kan luftfartsselskaber i øjeblikket undtages, men undersøgelserne fortsætter og situationen holdes under opsyn. Hvis det senere skulle vise sig nødvendig, kan der fremsættes yderligere forslag, måske i form af ændringer af dem, der nu er til drøftelse.
42. For forarbejdning, transport og distribution af olieprodukter er erhvervsstrukturen langt mere varieret og decentraliseret end for de undersektorer på energi- og transportområdet, som det blev foreslået at inddrage i forslaget. Et enkelt teknisk net findes ikke som for gas, elektricitet og varme. Der findes ganske vist rørledninger, men de udgør kun en forholdsvis lille del af det samlede distributionssystem, der omfatter transport og distribution til søs, ad jernbane, indre vandveje og landeveje. Hindringerne for markedsadgang er mindre væsentlige og et relativt stort antal enheder, både offentlige og private, konkurrerer direkte med hinanden i alle medlemsstater bortset fra Spanien. Disse konkurrerende virksomheder opererer ikke på basis af koncessioner eller lignende enerettigheder, som det er tilfældet ved efterforskning og udvinding.
43. Set på baggrund heraf er der ikke noget fastslået behov for at inddrage disse virksomheder. Tilmed ville deres inddragelse, da der sandsynligvis kun vil blive tale om beskedne anlæggelse af ny raffinering- eller rørledningskapacitet i den nærmeste fremtid, under alle omstændigheder formentlig få meget beskedne økonomiske betydning. Derfor er det som for luftfartsselskaberne ikke hensigtsmæssigt at inddrage sektoren i øjeblikket, men at holde spørgsmålet under observation.
44. Skibsrederivirksomhederne er for de flestes, hvis ikke alles vedkommende, private. Der er undtagelser i adskillige medlemsstater i form af autonome virksomheder under regeringstilsyn eller statsbaner og statseje.

(1) Rådets forordninger 3975/87/EØF og 3976/87/EØF samt Rådets direktiv 87/601/EØF og Rådets beslutning 87/602/EØF, EFT L 374 af 31. december 1987; Rådets direktiv 83/416/EØF, EFT L 237 af 26. august 1983 og forslag til ændring heraf, KOM(86)424 endelig udg./2 af 8. september 1986.

45. Med hensyn til skibsbygning og reparationer, bunkring og andre indkøb synes de fleste rederier at placere deres ordrer på forretningsmæssig grundlag. En del af forklaringen herpå er, at rederierne i EF er udsat for et stærkt konkurrencepres på Internationale ruter ligesom priskonkurrencen er intens i skibsbygningssektoren. Den omfattende statsstøtte til skibsbygningsindustrien reguleres på EF-plan ved direktiv 87/167/EØF⁽¹⁾.
46. Desuden har for nylig Indførte bestemmelser vedrørende International søfart i stor udstrækning liberaliseret dette marked. Hindringerne for markedsadgangen synes ikke generelt at øge statsindflydelsen til fordel for indenlandske leverandører.
47. Samtidig har visse medlemsstaters statsstøtte til dækning af bestemte færgeruters tab øjensynlig ført til diskriminering ved tildelingen af kontrakter i en række tilfælde. Dette problem er imidlertid af begrænset økonomisk betydning. Det synes næppe tilstrækkeligt vigtigt til at berettigg, at hele søtransportsektoren bringes ind under direktivets anvendelsesområde. På den anden side ville det skabe en række vanskelige problemer, hvis man forsøgte kun at inddrage færgeruter, der rejser denne form for vanskeligheder. Et af disse problemer ville være at sikre de konkurrerende virksomheder lige behandling, idet mange af dem ikke modtager den støtte, som er problemets rod.
48. Det må derfor foretrækkes, at dette specielle problem løses ved EF-kontrol med statsstøtten til de pågældende virksomheder, snarere end ved at hele søtransportsektoren eller en del af den bliver omfattet af den nye ordning.

(7) Forskelle i økonomisk udvikling

49. I overensstemmelse med artikel 8C i EØF-Traktaten har Kommissionen undersøgt omfanget af den indsats, som medlemsstaternes økonomier må yde ved gennemførelsen af dette direktiv i perioden indtil 31. december 1992 (se meddelelsen om en EF-udbudsordning i de undtagne sektorer: vand, energi, transport og telekommunikation, især del II A 2, 3 og 4). På baggrund af denne undersøgelse synes ingen særlige bestemmelser påkrævet i direktivet, bortset fra artikel 23 om regionale præferencer (se afsnit 104). Andre foranstaltninger kan dog blive nødvendige, afhængig af de præcise følger af liberaliseringen af de pågældende markeder, som også forklaret i meddelelsen (del II, 4).

(1) EFT L 69 af 12. marts 1987.

Rådets forordninger 4055/86, 4056/86, 4057/86, 4058/86, 4059/86, EFT L 378 af 31. december 1986.

(8) Bemærkninger til direktivets afsnit I

50. I afsnit I i det foreslåede direktiv fastlægges anvendelsesområdet, idet der sammen med de nødvendige definitioner i artikel 1, fastsættes både generelle og sektorbestemte regler:

- sektorbestemte regler findes i artikel 2, der virkelig er direktivets hjørnesten, og i artikel 5

- almindelige regler findes i artiklerne 3, 4, 6, 7 og 8.

Der indledes i det følgende med en redegørelse for definitionerne, hvorefter artiklerne forklares i enkeltheder. Derefter tages de relevante bestemmelser vedrørende de enkelte sektorer op og til sidst de almindelige regler.

Bemærkninger til artikel 1 - definitioner

51. Stk. 1 til 3 indeholder definitioner på de virksomheder i den offentlige sektor i direktivets forstand, som dette efter artikel 2, stk. 1, gælder for. Disse virksomheder omfatter den offentlige sektor som med henblik på anvendelsen af de bestående direktiver 77/62/EØF og 71/305/EØF defineres i stk. 1 og 2. Desuden omfatter den offentlige sektor efter stk. 3 også de offentlige virksomheder, der falder ind under direktivet om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser⁽¹⁾.

52. I stk. 4 defineres udtrykket "tilknyttede virksomheder eller datterselskaber". Dette udtryk er nødvendigt i forbindelse med de undtagelser fra store dele fra dette direktiv, som i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, indrømmes koncessionshavere i vandsektoren i forbindelse med interne transaktioner inden for en koncern. Udtrykket "koncession" defineres i artikel 1, stk. 6.

53. Stk. 5, 7 og 8 indeholder de definitioner, der anvendes i de bestående direktiver for de omfattede kontrakttyper, deltagerne i udbuddene og udbudstyperne.

54. Stk. 9 til 13 vedrører den anvendte terminologi i forbindelse med standarder og tekniske specifikationer. De svarer til definitionerne i de bestående direktiver for så vidt angår stk. 9 til 12, idet dog især stk. 9 er forenklet noget. Det skal også bemærkes, at der udtrykkeligt henvises til kvalitet for at gøre det klart, at tekniske specifikationer også kan vedrøre sådanne spørgsmål som nødvendig organisering og kontrol af produktionsprocessen og produkternes holdbarhed og vedligeholdelse. Stk. 13 svarer til den foreslåede definition i udkastet til direktiv om byggematerialer⁽²⁾.

(1) Direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980, EFT L 195 af 29. juli 1980.

(2) Første kommissionsforslag: KOM(86)756 endelig udg./3 af 17. februar 1987.

Bemærkninger til sektorbestemte regler

55. Artikel 2, stk. 1, er nøglebestemmelsen, fordi det deri fastsættes, hvilken type virksomheder der skal anvende dette direktiv, og at deres aktiviteter skal være af den art, der omhandles i stk. 3.

56. For så vidt angår typerne af virksomheder omfattes den offentlige sektor som defineret i artikel 1, stk. 1-3. Desuden omfattes andre virksomheder uanset deres retlige status, hvis de opfylder kriterierne i stk. 1. Sidstnævnte behøver ingen nærmere definition, fordi kriterierne er tilstrækkelige i sig selv til at fastslå, hvilke enheder der er tale om.

57. Kriterierne i iltra a) og c) gælder ikke for virksomheder i den offentlige sektor af følgende grunde. For det første behøver virksomheder i den offentlige sektor ikke ofte sær- eller enerettigheder for at udelukke konkurrenter. Deres offentlige status og beføjelser er tilstrækkelige i sig selv til at nå samme resultat, f.eks. i forbindelse med lokale myndigheders "tjenesteydelser" med henblik på drikkevandsforsyningen. Desuden passer begrebet "hovedvirksomhed" ikke på den offentlige sektor. Når f.eks. lokale myndigheder varetager vand- eller energiforsyningen eller transportydelser, er dette ofte kun en del af deres mange funktioner. Uanset hvor omfattende deres aktiviteter er, skal de være de første til at anvende udbudsreglerne. Efter artikel 2, stk. 1 gælder de i iltra a) og b) fastsatte kriterier derfor ikke for dem.

58. Når der ses bort fra den offentlige sektor er lejlighedsvis virksomhed inden for en af de relevante sektorer imidlertid ikke tilstrækkelig til, at enheden falder ind under dette direktivs anvendelsesområde. Efter iltra c) skal en privat ordregiver have sin hovedvirksomhed inden for den relevante sektor. Herved udelukkes fra dette direktiv tilfælde, hvor f.eks. et industriforetagende driver sit eget elektricitetsværk og af og til leverer elektricitet til nettet.

59. Det skal bemærkes vedrørende de typer virksomheder, som omfattes af dette direktiv, at nogle må overholde disciplinen i GATT-Aftalen om Statslige Indkøb, f.eks. visse el-producenter i Luxembourg⁽¹⁾. For at gøre det klart, at disse virksomheder fortsat skal overholde deres forpligtelser efter GATT, gælder artikel 2, stk. 1, uden at "berøre Fællesskabets internationale forpligtelser".

(1) Direktiv 80/767/EØF om ændring og supplerung, for så vidt angår visse ordregivende myndigheder, af direktiv 77/62/EØF, bilag I, EFT L 215 af 15. august 1980, side 17.

60. De relevante regler for vandsektoren er indeholdt i

- artikel 2, stk. 3, litra a), afsnit i), hvorefter de virksomheder er omfattet, der leverer eller forvalter et drikkevandsnet
- artikel 2, stk. 6, der af hensyn til sammenhængen udvider direktivets anvendelsesområde til at gælde for disse virksomheders øvrige vandrelaterede aktiviteter
- artikel 2, stk. 7, hvorefter fra direktivet på visse betingelser undtages interne transaktioner, som koncessionshavere inden for vandsektoren ønsker at foretage med tilknyttede selskaber eller datterselskaber. Artikel 17, stk. 5 bør også nævnes. Heri fastsættes mindstefristen for modtagelsen af ansøgninger om vandkoncessionskontrakter;
- artikel 5, litra a), hvorefter køb af vand undtages fra dette direktiv, hvilket er udtryk for, at såfremt vand købes til et forsyningsnet, købes det ikke normalt på samme måde som udstyr eller bygge- og anlægsarbejder. Det må normalt købes fra et begrænset antal udvindingssteder, hvorfra det kan fås og hurtigt transporteres til distributionssystemet.

61. De relevante regler for energisektoren findes i

- artikel 2, stk. 3, afsnit ii) og iii) for så vidt angår elektricitet, gas og varme;
- artikel 2, stk. 3, litra b), afsnit i), for så vidt angår efterforskning efter og udvinding af olie, gas eller fast brændsel.
- artikel 5, litra b), hvorefter fra direktivet undtages køb af energi og brændsel til energiproduktion, som foretages af ordregivere inden for energisektoren. I energisektoren rejser køb af elektricitet imidlertid særlige problemer på grund af de konstaterede hindringer for grænseoverskridende køb. Disse hindringer skal fjernes inden udgangen af 1992. Kommissionen vil derfor i løbet af 1989 foreslå foranstaltninger med henblik herpå.

62. De relevante regler for transportsektoren findes i

- artikel 2, stk. 3, litra c), hvorefter det fastsættes, hvilke typer transportydelser, der omfattes, og som indeholder definitionen på et net inden for transportsektoren, jf. afsnit 24 i det foregående;
- artikel 2, stk. 4, hvorefter undtages visse ordregivere, der konkurrerer med andre busbefordringsvirksomheder på de betingelser, der er omhandlet i punkt 34 i det foregående. Efter stk. 4 betragtes sådanne ordregivere, selv hvis de driver virksomhed på grundlag af autorisationer, som uden for statsindflydelse, fordi autorisationer i sektoren har tilknytning til sådanne faktorer som trafiksikkerhed og ikke er et instrument til at begrænse adgangen til markedet.

63. Inden for de sektorer, hvor levering eller forvaltning af et net falder ind under dette direktiv er det et almindeligt krav, at nettet skal være til betjening af offentligheden. Dette krav har til formål at begrænse anvendelsen af direktivet til virksomheder med en "ægte" offentlig funktion. Tilfælde, som i transportsektoren, hvor en virksomhed ejer et skolebussystem, bør ikke omfattes. Deraf følger, at "til betjening af offentligheden" skal forstås i bred forstand uden andre begrænsninger vedrørende eventuelle brugere af transportydelserne end dem, som har forbindelse med den offentlige orden generelt.

I energisektoren omfatter "til betjening af offentligheden" forsyning til både husholdnings- og erhvervsformål, herunder højspændingsforsyninger.

Bemærkninger til de almindelige anvendelsesregler

64. De almindelige regler i artiklerne 3, 4, 6, 7 og 8 omhandler alle undtagelser fra direktivet. Artikel 3 og 4 vedrører indkøb, i forbindelse med hvilke der ikke er behov for regulering. Artikel 6 og 7 omhandler statens sikkerhed og overholdelse af internationale aftaler. I artikel 8 undtages små kontrakter.
65. I artikel 3 tages der højde for det forhold, at ordregiverne kan drive virksomhed i flere af de betragtede sektorer. Eksempler på sådanne former for virksomhed er elproducenter, der samtidig på forretningsmæssigt grundlag beskæftiger sig med dybfrysning eller fiskeopdræt og vandværker, der er involveret i kabel-TV og lign. Disse aktiviteter omfattes ikke af dette direktiv. Efter direktivet kræves imidlertid, at sådanne former for virksomhed klart fastlægges. Desuden er det en forudsætning for gennemsligtighed på markedet, at de

meddeles interesserede leverandører eller entreprenører. Dette formål opfyldes med artikel 3, idet det her fastsættes, at disse former for virksomhed skal meddeles Kommissionen og offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende, før de er undtaget fra direktivet. Meddelelse om sådanne former for virksomhed kan endog foretages, før dette direktiv træder i kraft, således at offentliggørelse kan ske og den relevante aktivitet undtages fra direktivet fra begyndelsen.

66. Efter artikel 4 undtages en anden gruppe kontrakter fra direktivet, nemlig kontrakter, hvorved ordregiveren har til hensigt at sælge eller udløje udstyr købt under normale konkurrenceforhold. I afsnit 35 i det foregående er der allerede givet nogle eksempler. I modsætning til artikel 3 er kravet om meddelelse rettet til medlemsstaterne, der bør være i stand til at underrette Kommissionen om de relevante lovbestemmelser, nemlig især dem, hvorved det sikres, at andre potentielle konkurrenter frit kan sælge eller udløje de pågældende produkter på samme betingelser som den pågældende ordregiver.
67. Artikel 6 vedrører beskyttelsen af statens væsentlige sikkerhedsinteresser. Dens gyldighedsområde begrænses ved, at kontrakter kun kan undtages fra direktivet ifølge særlige regler eller ved henvisning til de væsentlige sikkerhedsinteresser, som er veldefinerede i alle medlemsstater. Artiklen er baseret på en tilsvarende bestemmelse i Indkøbsdirektivets artikel 2 (2c).
68. Artikel 7 svarer til artikel 3 i Indkøbsdirektivt.
69. I artikel 8 fastsættes de tærskelværdier, som kontrakterne må overstige for at omfattes af direktivet. Tallene er for indkøb de samme som i det bestående direktiv og for bygge- og anlægsarbejder, dem, der er anført i det ændrede kommissionsforslag om ændring af direktivet om bygge- og anlægskontrakter. Beregningsmetoden i stk. 2-4 er stort set den samme som i indkøbsdirektivt, idet der især ved stk. 5 og 6 tilføjes relevante bestemmelser for bygge- og anlægskontrakter. Omfattende drøftelser af, om tærskelværdierne burde hæves eller sænkes, gav ingen afgørende resultater. For hvert argument i én retning kan der modargumenteres i den anden. Det synes derfor rimeligt at opretholde de nuværende niveauer i øjeblikket. De er selv resultatet af lange og intensive forhandlinger i bl.a. EF-institutionerne. Det kan dog være nødvendigt at undersøge sagen nærmere, især hvorvidt de foreslåede tal er hensigtsmæssige for bestemte sektorer under hensyn til deres særlige karakteristika, herunder de gjorte fremskridt i forbindelse med relevante standarder og fælles tekniske specifikationer. Tærskelværdien på 5 000 000 ECU for bygge- og anlægskontrakter er imidlertid et maksimum, som Kommissionen ikke vil ændre. Det kan tværtimod vise sig nødvendigt at sænke dette beløb afhængig af resultaterne af de mere detaljerede undersøgelser, som foregår i øjeblikket.

D. Forpligtelserne

(1) Standarder og tekniske specifikationer

a) Almindelige betragtninger

70. Det grundlæggende princip for artikel 9 til 11 er det samme som det, som Rådet vedtog vedrørende dette spørgsmål i forbindelse med revisionen af direktivet om indkøbskontrakter. Hovedformålet er i så stor udstrækning som muligt at sikre, at de nærmere kontraktbestemmelser ikke fører til, at udenlandske leverandører udelukkes. Med henblik herpå
- er europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer og europæiske tekniske godkendelser gjort obligatoriske, dog med en række undtagelser
  - er der udtrykkeligt forbud mod tekniske specifikationer, der medfører, at visse virksomheder fortrinsbehandles eller elimineres, bortset fra de nøje definerede tilfælde, og
  - bør der anvendes præstationspecifikationer og standarder, der angiver funktionskrav, og ikke bestemte tekniske metoder, medmindre der er gyldig grund til ikke at gøre det, og
  - sikres gennemsigtigheden i de kontraktsspecifikationer, der skal anvendes permanent, ved en forpligtelse til på forhånd at underrette interesserede leverandører om, hvori de består, og hvorfra de kan fås.
71. Naturligvis kan denne bestemmelse kun anvendes, såfremt ordregiveren kan ændre kontraktsspecifikationerne. Det kan han imidlertid ikke, hvor der er tale om obligatoriske krav, f.eks. i form af tekniske bestemmelser. Disse skal naturligvis overholdes.
72. For at gøre henvisningen til europæiske standarder og fælles tekniske specifikationer meningsfyldt har Kommissionen henvendt sig til de europæiske standardiseringsorganer CEN og CENELEC for at få disse til at angive, i hvilket omfang der allerede findes standarder og specifikationer, der er relevante for de undtagne sektorer, og hvor man fortrinsvis bør gå i gang med en standardisering. Ekspertgrupper er begyndt at finde frem til de mest påtrængende behov med henblik på at fastlægge mandater for CEN og CENELEC.

73. Det er vigtigt at forstå, at ordregiverne fortsat frit kan benytte interne specifikationer for tekniske aspekter, der ikke omfattes af de foreskrevne standarder eller specifikationer, eller til at træffe afgørelser om situationer, som disse standarder eller specifikationer ikke vedrører.
74. I overensstemmelse med principperne for EF's standardiseringspolitik og EF-retten kan ordregivere ikke under alle forhold kræve overholdelse af de standarder eller specifikationer, som de har fastsat i kontrakt dokumenterne. Principperne om ækvivalens mellem og gensidig anerkendelse af nationale standarder tvinger dem til at acceptere tilbud, der er baseret på tilfredsstillende, men afvigende nationale standarder gældende i andre EF-lande. Der findes ingen særlige bestemmelser herom i direktivet. Men disse principper er en direkte virkning af traktatens artikel 30 og er i overensstemmelse med EF-Domstolens afgørelser, der er omtalt i præamblen.
75. Desuden har den særlige situation for byggeprodukter fundet udtryk i dette direktiv. Efter artikel 23, stk. 4 forbydes specielt i overensstemmelse med de seneste drøftelser vedrørende direktivet om byggeprodukter, at tilbud om bygge- og anlægskontrakter afvises af grunde, der har forbindelse med de tekniske specifikationer for de byggeprodukter, der skal anvendes.

b) Bemærkninger til Afsnit II i Direktivet

76. Artikel 9 - Anvendelse af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer og europæiske tekniske godkendelser

Forskellene i forhold til samme bestemmelse i det reviderede Indkøbsdirektiv er følgende:

I stk. 1 foretrækkes ikke specielt retligt bindende nationale tekniske regler. Som forklaret ovenfor er overholdelsen af sådanne regler indlysende.

Undtagelsen i stk. 2, litra b) omfatter ikke direktiv 86/361 vedrørende telekommunikationsterminaludstyr, fordi terminalmarkedet vil blive fuldstændig liberaliseret ifølge Kommissionens direktiv 88/301/EØF af 29. april 1988⁽¹⁾.

(1) EFT L 131 af 27. maj 1988.

Stk. 3 omfatter ikke de krav om udfærdigelse af en protokol og underretning, som findes i den tilsvarende bestemmelse i Indkøbsdirektivet. Imidlertid er protokolkravet ikke fuldstændigt udeladt fra dette direktiv. Det findes nu i artikel 27, hvori for enkelhedens skyld alle krav om udfærdigelse af protokoller i forbindelse med dette direktiv er samlet.

77. Artikel 10 - Andre standarder og specifikationer

Forskellene i forhold til det reviderede Indkøbsdirektiv er følgende:

I stk. 1 fastsættes ikke, at principperne om ækvivalenser mellem og gensidige anerkendelser af standarder skal overholdes. Som der er redegjort for i det foregående anvendes disse principper, uanset om de har været nævnt eller ikke, når tilbud til en ordregiver henviser til andre nationale standarder end dem, der gælder i det land, hvor kontrakten skal tildeles.

Stk. 2 er ny. Dets grundlæggende tanke er, at præstationsstandarder eller -specifikationer giver leverandører et større valg og derfor er mere hensigtsmæssige end "design"-standarder med henblik på en åbning af adgangen til markedet. Der åbnes imidlertid mulighed for berettigede fravigelser af dette princip.

Stk. 3 er noget forskellig fra direktiv 77/62/EØF (artikel 7, stk. 2), fordi det fokuserer på, at der ikke må diskrimineres over for visse virksomheder. Det forbyder imidlertid ikke, at visse produkter fortrinsbehandles eller elimineres. Det skal nemlig være muligt at kræve, at et produkt er af et bestemt materiale eller har en bestemt ydeevne og dermed at eliminere andre.

78. Artikel 11 - Tekniske specifikationer skal være tilgængelige for interesserede leverandører og entreprenører

Denne artikel går videre end de nye bestemmelser i direktiv 77/62/EØF, idet det kræves, at ordregiverne skal underrette interesserede leverandører om tekniske specifikationer, der vil blive anvendt ved kommende udbud. For at undgå udsendelsen af voluminøse tekster er oplysninger om, hvor leverandørerne kan få de fuldstændige tekster, tilstrækkelige. Ordregiverne kan selv bestemme, om der skal betales for de relevante oplysninger, men betalingen må ikke i sig selv være en handelshindring. Denne bestemmelse er en imødekommelse af leverandørernes interesse i at få stillet så megen specifik

Information som muligt til rådighed på et tidligt stadium for at få en længere frist til udarbejdelsen af tilbuddene. Den er også udtryk for den almindelige udbredte praksis, som nogle ordregivere følger, nemlig at fastsætte og publicere de tekniske specifikationer, som de regelmæssigt anvender.

(2) Procedurer og gennemsigtighed

a) Almindelige betragtninger

79. I den industrielle sammenhæng, hvori mange af ordregiverne i de undtagne sektorer arbejder, er udbud hyppigt ikke et spørgsmål om en diskret lokal transaktion på et traditionelt marked. Sådan som det i stigende grad gælder for alle industriforetagender har ordregiveren en mere permanent organisk forbindelse med en gruppe leverandører og entreprenører, som han samarbejder med, for at nå vigtige mål, f.eks. en forbedret produktkvalitet, pålidelige leveringer på kort og langt sigt, tidsmæssig tilpasning af leverancerne og udvikling af nye produkter. Dette tætte forhold til leverandører og entreprenører er især nødvendigt, såfremt leverancerne vedrører teknisk sofistikerede og komplekse anlæg og installationer, der er centrale for ordregiverens effektivitet som leverandør til offentligheden, hvad enten der er tale om uafbrudt energi- eller vandforsyning, pålidelig transport efter en fast køreplan eller andre ydelser, som samfundet i høj grad er afhængig af i sit dagligliv.
80. Den foreslåede ordning er i videst muligt omfang fleksibel med hensyn til valget af udbudsprocedurer og den måde, hvorpå udbuddet bekendtgøres. Over for denne nødvendige fleksibilitet står gennemsigtigheden i de ordninger, som de enkelte ordregivere anvender.

b) Bemærkninger til Afsnit III i Direktivet

81. I dette afsnit behandles følgende aspekter:

- valget af udbudsprocedure
- hvorledes tilbud indkaldes efter hver af procedurerne
- de formelle krav vedrørende offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende
- minimumstidsfristerne for hver fase af udbuds procedurerne.

82. Ordregiverne har efter artikel 12, stk. 1, frit valg mellem de udbudsformer, der omhandles i artikel 1. Derved bliver ordningen mere fleksibel end efter direktiv 77/62/EØF og 71/305/EØF, idet det der kræves, at visse betingelser opfyldes for at udbud med forhandling og, for indkøbskontrakter, begrænset udbud kan anvendes. I artikel 12 søges det ikke fastsat, hvilken udbudsprocedure der passer til hvilken kontrakt. Det er snarere ordregiverne selv, der bestemmer. Det vil imidlertid ikke undre, hvis offentligt udbud hovedsagelig anvendes ved indkøb af standardprodukter og udbud med forhandling ved indkøb af komplekse og konkurrencefølsomme produkter.
83. Skal der være tale om konkurrence, må der indkaldes bud i forbindelse med alle former for udbudsprocedurer. De foreslåede bestemmelser herfor er særligt omhyggeligt udformet, således at den størst mulige fleksibilitet opnås og unødvendigt bureaukrati undgås. Det grundlæggende princip er, at ordregiverne kan vælge mellem de forskellige måder at henvende sig til potentielle leverandører på, således som det allerede er almindelig praksis. Der er to undtagelser fra disse principper.
84. Ved offentligt udbud skal der efter artikel 13, stk. 1 offentliggøres en "normal" udbudsbekendtgørelse. Det er en væsentlig del af den offentlige udbudsprocedure, at alle interesserede leverandører drager fordel af en udbudsbekendtgørelse, som han, hvis han ønsker det, kan reagere på.
85. Ved udbud med forhandling er indkaldelse af bud hensigtsmæssig i visse situationer, hvor der ikke er udsigt til konkurrence overhovedet, og hvor de bestående konkurrenter under alle omstændigheder kendes. Disse situationer er anført i artikel 12, stk. 2, således som tiltrådt af Rådet i forbindelse med direktiv 77/62/EØF og i overensstemmelse med Kommissionens forslag om ændring af direktiv 71/305/EØF.
86. De særlige måder, hvorpå der indkaldes bud i de øvrige tilfælde, beskrives i artikel 13, stk. 2 og 3.
87. Den normale udbudsbekendtgørelse, jf. artikel 13, stk. 2, litra a) kan efter ønske benyttes af ordregivere selv i forbindelse med begrænset udbud eller udbud med forhandling.
88. Den mulighed, der efter artikel 13, stk. 2, litra b) åbnes for at indkalde bud ved at opfordre leverandører, der har gennemgået en kvalifikationstest til at byde, er udtryk for almindelig praksis for mange ordregivere i de undtagne sektorer. Opfordring af kvalificerede leverandører til at afgive bud kan ikke i sig selv betragtes som

tilstrækkeligt ud fra et konkurrencesynspunkt, fordi de øvrige leverandører, der (endnu) ikke har kvalificeret sig, ikke får chance for at konkurrere. Konkurrencekravet kan kun anses for at være opfyldt, hvis de øvrige leverandører får chance for at kvalificere sig. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, at det skal bekendtgøres, at der findes et kvalifikationssystem, at reglerne herfor kan stilles til rådighed og at der er sikret et minimum af retfærdighed i forbindelse med den måde, hvorpå kvalifikationssystemet virker. Disse krav findes i artikel 20. Det skal bemærkes, at bekendtgørelsen vedrørende kvalifikationssystemet ikke er obligatorisk, men at offentliggørelse heraf er en forudsætning for, at ordregiveren kun kan opfordre kvalificerede leverandører til at deltage i udbuddet.

89. Den periodiske bekendtgørelse som omhandlet i artikel 13, stk. 3, er en oversigt, som ordregiverne skal offentliggøre hvert år. Oplysningerne deri vil normalt være af temmelig generel art. Dog giver den periodiske bekendtgørelse mulighed for, at interesserede leverandører kan henvende sig til ordregiveren og få mere detaljerede oplysninger om bestemte kontrakter, som ordregiveren beslutter at udbyde. Derfor kan den tjene som udbudsbekendtgørelse, såfremt de leverandører, som har tilkendegivet deres interesse, får mulighed for at deltage, når bestemte udbudsprocedurer indledes. Det er klart, at leverandører, der ønsker at sælge til ordregivere, har stor interesse i at holde sig ajour med de periodiske bekendtgørelser.

90. De måder, hvorpå der kan indkaldes bud, er kort beskrevet i følgende oversigt:

Indkaldelse af bud	"normal" bekendtgørelse	periodisk bekendtgørelse	kvalifikations-system
tildelings-procedure	art.13, stk. 1 og 2, litra a)	art. 13, stk. 3	art.13, stk. 2, litra b)
offentligt udbud	obligatorisk	-	-
begrænset udbud	frivillig	frivillig	frivillig
udbud med forhandling med forudgående indkaldelse af udbud	frivillig	frivillig	frivillig

91. Bestemmelserne i dette afsnit kan forklares mere detaljeret på følgende måde:

92. En liste over de tilfælde, hvor udbud med forhandling kan anvendes uden på forhånd at indkalde bud, findes i artikel 12, stk. 2. Den er i det væsentlige en sammenarbejdning af de relevante bestemmelser i det reviderede indkøbsdirektiv og forslagene til revisionen af direktivet om bygge- og anlægskontrakter.

Forskellene i forhold til disse bestemmelser er følgende:

- I litra a) er den mulighed tilføjet, at alle bud er mangelfulde. Kravet om, at kontraktens oprindelige betingelser må opretholdes ved udbud med forhandling er bortfaldet, fordi disse senere kan blive ændret under alle omstændigheder. Der er ikke krav om rapport til Kommissionen.
- Efter litra d) er ordregiverne fritaget for at indkalde bud, uanset om de er ansvarlige for de tvungende grunde, som følge af hvilke fristerne ikke kan overholdes;

- I litra e) er der indsat en frist for, hvor længe ordregiveren kan undlade at indkalde bud, jf. litra g),
- I litra f) er begrænsningen med hensyn til værdien af tillægsarbejder sammenholdt med værdien af den oprindelige kontrakt fjernet;
- I litra g) er det tidsrum, hvori udbud med forhandling kan anvendes under de nævnte omstændigheder, udvidet til 5 år;
- et nyt litra h) er tilføjet for at muliggøre indkøb på råvaremarkeder efter disse markeds regler, der under alle omstændigheder sikrer konkurrence;
- et nyt litra i) er tilføjet, som gør det muligt for ordregiverne at købe billigt fra leverandører, der er gået fallit, eller befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra a) i indkøbsdirektivet.

93. For så vidt angår artikel 14 om periodiske bekendtgørelser svarer litra a) til de tilsvarende bestemmelser i det reviderede indkøbsdirektiv og litra b) til Kommissionens ændrede forslag til revision af direktivet om bygge- og anlægsarbejder.

Det skal dog bemærkes, at der ifølge denne artikel skal offentliggøres periodiske bekendtgørelser for alle kontrakter, der på det tidspunkt, hvor den periodiske bekendtgørelse udarbejdes, påtænkes udbudt i de kommende tolv måneder. Kun planlagte kontrakter skal dog dækkes. Udvikles der yderligere projekter eller bliver yderligere midler frigivet senere på året, er der to muligheder:

Enten indledes proceduren samme år ved hjælp af andre former for indkaldelse af bud (dog ikke former, der ikke kræver bekendtgørelse) eller kontrakten omfattes af den periodiske bekendtgørelse for det følgende år, medmindre projektet opgives.

På samme måde kræves det ikke i artiklen, at kontrakter, der omfattes af en periodisk bekendtgørelse, skal påbegyndes i den periode, som bekendtgørelsen dækker. Hvis de ikke igangsættes skal de simpelthen indgå i den regelmæssige bekendtgørelse for det følgende år.

94. Med artikel 15 om offentliggørelse af resultaterne af udbudsprocedurerne søger man af finde en balance mellem behovet for at sikre gennemsigtighed i forbindelse med offentlig udbud og respekten for oplysningernes fortrolighed. Kompromiset består i, at kontrakttildelingerne obligatorisk skal offentliggøres, efter at proceduren er afsluttet, men indholdet af bekendtgørelsen kan begrænses til et minimum, hvor fortroligheden må sikres, eller andre hindringer for offentliggørelse af oplysninger gør sig gældende. I dette tilfælde kan ordregiverne bestemme, hvilke oplysninger de vil give interesserede leverandører på tosidigt grundlag. Den tidsfrist for offentliggørelse af bekendtgørelsen, der fastsættes i stk. 3, er tilstrækkelig til, at en eventuelt efterfølgende orientering af enkeltleverandører kan finde sted på ukontroversiel måde.
95. I artikel 16 om de almindelige regler for offentliggørelse af bekendtgørelser fastsættes forskellige formelle regler vedrørende bekendtgørelserne. De svarer stort set til reglerne i de bestående direktiver. Da teksten ikke giver anledning til forståelsesvanskeligheder, er der ikke i denne forbindelse foretaget kryds-henvisninger til de bestående direktiver.
96. Tidsfristerne i artikel 17 for de forskellige faser i udbudsproceduren er nødvendige på trods af, at det er nødvendigt at gøre reglerne vedrørende de undtagne sektorer så fleksible som muligt. Delvist modstridende interesser må forenes ved fastsættelsen af dem. På den ene side ønsker ordregiverne at gå frem meget hurtigt. Dette giver måske ikke anledning til problemer for de af deres leverandører, som de længe har haft forbindelse med. På den anden side er for korte tidsfrister den klareste og mest effektive måde at udelukke især udenlandske leverandører på, der må overvinde forskellige ulemper, som ikke findes for indenlandske leverandører, f.eks. sprogproblemer. I artikel 17 fastsættes de tidsfrister, der er godkendt af Rådet med henblik på ændring af direktiv 77/62/EØF.
97. Yderligere fastsættes i artikel 18 de tidsfrister, inden for hvilke ordregiverne skal besvare forespørgsler om oplysninger. Disse frister er også baseret på bestemmelserne i bestående direktiver. Der er ingen udtrykkelige regler vedrørende priserne for de dokumenter, der skal sendes. Dog bør de ikke være højere end fremstillingsomkostningerne for de pågældende dokumenter og de må på ingen måde fastsættes, så de giver anledning til forskelsbehandling.

(3) Kriterier for udvælgelse af bydende og for tildeling af kontrakter

a) Almindelige betragtninger

98. Direktivets relevante bestemmelser kan opdeles mellem bestemmelser om

- deltagerens kvalifikation og udvælgelse (artikel 19 til 21)

- tildeling af kontrakter (artikel 22 og 23)

99. For så vidt angår deltagerens kvalifikation og udvælgelse er de relevante bestemmelser af forskellig natur, idet

- der i artikel 19 og 20 som et nyt princip, fastsættes generelle retningslinjer for, hvorledes ordregiverne kan fastsætte deres egne regler;

- artikel 21 er baseret på direktiv 77/62/EØF og de hidtidige drøftelser vedrørende direktiv 71/305/EØF.

Det nye princip i artikel 19 og 20 er udtryk for nødvendigheden af at undgå unødvendige formaliteter og at give plads til størst mulig tilpasning til de særlige forhold, som gør sig gældende for de enkelte ordregivere. For at imødekomme disse kriterier indeholder artikel 19 de almindelige principper for stadiet før og under tildelingsproceduren, hvor ordregiverne skal vælge mellem interesserede leverandører, f.eks.

- når virksomhederne ansøger om kvalifikation; artikel 20 indeholder nærmere bestemmelser for, hvorledes kvalifikationssystemet skal styres;

- når de anmoder om deltagelse i begrænset udbud eller udbud med forhandling; de grundlæggende principper findes i artikel 21.

De almindelige principper i artikel 19 er baseret på Domstolens fortolkning af artikel 30 i traktaten. Efter stk. 3 kan ordregiverne fastsætte deres egne regler inden for disse begrænsninger.

Til gengæld for denne frihed kræves det imidlertid, at de af ordregiverne fastsatte regler udformes skriftligt og at de sendes til alle interesserede. Uden dette ville markedsforholdene blive helt uoverskuelige snarere end gennemsigtige, fordi de regler, som de enkelte ordregivere ville anvende, ville være indbyrdes forskellige. Afsnit IV omhandler også bestemmelser for de tilfælde, hvor ordregiverne har overladt det til andre at tage stilling til deltagerens kvalifikation eller udvælgelse eller at foretage kontrakttildelingen for så vidt de handler som agenter for og på ordregiverens vegne.

100. De almindelige regler for kontrakttildeling følger de bestående direktiver nøje. De giver ordregiveren betydelig fleksibilitet. Medmindre de ønsker at basere deres tildeling på laveste bud kan de efter artikel 22, stk. 1, litra a), tage alle relevante aspekter i tilknytning til kontraktgenstanden i betragtning.

Artikel 23 er ligeledes en gentagelse af bestemmelserne fra bestående direktiver. Visse ordregivere i de undtagne sektorer skal efter national lovgivning anvende regler om regional præference. Der er her hovedsagelig tale om ordregivere inden for den offentlige sektor. I direktivet om undtagne sektorer anvendes nøjagtig samme metode som i de bestående direktiver.

b) Bemærkninger til Afsnit IV i direktivet

101. Artikel 19, stk. 1, litra b, skal fortolkes på grundlag af EF-Domstolens retspraksis. Herefter skal ordregiverne anerkende bestående prøver eller beviser, såfremt de er relevante for artiklens formål.

102. Efter artikel 20, stk. 1, åbnes kvalifikationssystemerne gradvis for interesserede udenlandske leverandører. Ordregiverne kan imødekomme objektive krav ved behandlingen af nye ansøgere ved at programmere deres behandling til at finde sted i løbet af en bestemt tidsperiode. Men de skal give ansøgerne en del præcise oplysninger om tidsplanen. Udgifterne til behandlingen kan pålægges ansøgerne, såfremt der ikke derved sker forskelsbehandling.

I artikel 4 og 5 omhandles to forskellige måder, hvorpå et kvalifikationssystem kan behandles, nemlig på permanent grundlag eller ad hoc-grundlag i forbindelse med bestemte investeringsprojekter.

103. For så vidt angår artikel 22 er listen over kriterier i stk. 1 litra a), ikke udtømmende. Imidlertid muliggør udtrykket "økonomisk mest fordelagtigt tilbud" ikke anvendelse af makroøkonomiske, sociale, regionale eller andre kriterier, der ikke er relevante for kontraktgenstanden.

I stk. 3 og 4 omhandles bud, der ikke fuldt ud opfylder kontraktens krav.

Efter stk. 3 kan ordregiverne selv afgøre, i hvilket omfang de accepterer alternative forslag, idet der her fastsættes en hård kerne af krav, hvorfra der ikke accepteres afvigelser. Af hensyn til gennemsigtigheden må de imidlertid i udbudsdokumenterne anføre, om de er rede til at tage hensyn til varianter.

I stk. 4 om byggeprodukter omhandles principperne for gensidig anerkendelse af sådanne produkter, således som foreslået af Kommissionen i forslaget til direktivet om byggeprodukter.

Stk. 5 er en særlig vigtig bestemmelse, fordi den omhandler de forskellige beregningsgrundlag for buddene fra andre medlemsstater. Det ville ikke lykkes at nå frem til en åbning af adgangen til markedet og til indkøb på konkurrencemæssigt grundlag, hvis lave, men regulære bud blev afvist, fordi de umiddelbart betragtedes som unormalt lave og derfor upålidelige. I stk. 5 fastlægges derfor de tilfælde, hvor tilsyneladende meget lave bud ikke kan afvises.

På samme måde fastsættes i stk. 5, at en ordregiver, der finder, at et meget lavt bud er upålideligt, fordi det er baseret på statsstøtte, kan afvise et sådant bud. Hovedformålet med denne bestemmelse er ikke at gøre ordregiverne til et instrument i forbindelse med anvendelsen af traktatens regler om statsstøtte. Det er i deres egen interesse, at de udtrykkeligt får beføjelse til at afvise sådanne bud. Uden en sådan bestemmelse ville ordregivere efter andet afsnit i stk. 5 ("usædvanligt gunstige forhold") være tvunget til at godkende bud, der ikke senere var holdbare, hvis statsstøtten skulle tilbagebetales.

Artikel 23, stk. 1, omhandler regionale præferencer og svarer til artikel 25, stk. 4, i direktiv 77/62/EØF. I artiklen omtales nationale regler, hvorefter der kræves anvendelse af andre kriterier end de normale eller en anden vægning af dem ved tildelingen af enkeltkontrakter. Den omfatter dog ikke regler, der tager sigte på at give præference til visse bydende ved hjælp af metoder som markedskvoter.

I stk. 2 fastsættes som i det for nylig ændrede indkøbsdirektiv grundlaget for en generel løsning af spørgsmålet om præferenceordninger. De bestående nationale ordninger bør ophøre senest i 1992, hvor der indføres en ny EF-ordning, som Kommissionen har tilkendegivet, at den har til hensigt at foreslå. Medlemsstaterne fritages ikke i perioden indtil 1992 for deres forpligtelser til at overholde reglerne i EØF-Traktaten og i GATT-Aftalen om statslige indkøb.

E. Forbindelser med tredjelande

a) Almindelige betragtninger

104. Firmaer i tredjelande ser med voksende interesse på Fællesskabets nye bestræbelser på at etablere en fælles rammeordning for udbud som et nøgleelement ved gennemførelsen af dets indre marked i tiden frem til afslutningen af 1992. De fokuserer især på Fællesskabets skridt til liberalisering af udbuddene i de undtagne sektorer, på grund af disses klare økonomiske og teknologiske betydning, og også fordi voldsom international konkurrence i disse sektorer tvinger alle konkurrenter til at søge nye markeder. Liberaliseringen af udbuddene i de undtagne sektorer kan under visse betingelser føre til, at store kontrakter bliver opnåelige for firmaer i tredjelande enten direkte eller gennem datterselskaber i medlemsstaterne. Med andre ord løber Fællesskabet en alvorlig risiko for, at det ensidigt åbner adgangen til sit hjemmemarked for firmaer fra tredjelande, hvis der ikke i forbindelse med direktiverne om de undtagne sektorer tages rimeligt hensyn til den eksterne dimension.
105. Yderligere har der sideløbende med Fællesskabets bestræbelser på at oprette et stort hjemmemarked fundet drøftelser sted med henblik på at styrke og udbygge anvendelsen af GATT-reglerne om statslige indkøb. Herunder har især USA presset på for at få virksomheder inden for telekommunikation og energifremstilling inddraget. Der skal mindes om, at den udbudspraksis, som ordregivere inden for de undtagne sektorer i øjeblikket følger, stort set falder uden for GATT's anvendelsesområde. Fællesskabet har klart en betydelig interesse i at sikre, at dets virksomheder får adgang til tredjelands markeder inden for de pågældende sektorer. Fællesskabet har derfor støttet drøftelserne i GATT om udvidelse, men resultaterne heraf, herunder tidsplanen for en fremtidig aftale, er i øjeblikket vanskelige at forudsige.
106. Der er ligeledes drøftelser på vej mellem EF og EFTA-landene vedrørende mulighederne for yderligere gensidig åbning af adgangen til offentlige kontrakter. Også følgerne af disse drøftelser for kontrakter inden for de undtagne sektorer er i øjeblikket uvisse.
107. Vedtagelsen af EF-bestemmelserne om åbning af adgang til kontrakter inden for de undtagne sektorer må derfor ledsages af foranstaltninger, hvis generelle sigte er, følgende: For det første må Fællesskabets kommercielle interesser forsvares og dets forhandlingsposition bevares ved ikke at gøre ensidige indrømmelser, men

positivt opmuntre tredjelande til at give garantier for tilsvarende adgang til lignende markeder. For det andet bør fællesskabspro-
ducenterne, hvor det er nødvendigt, indrømmes den nødvendige tid til
at foretage den industrielle tilpasning, der kræves for at nå
målsætningerne i 1992 og på det tidspunkt, hvor der er opnået enighed
om den gensidige adgang.

108. Problemet i forbindelse med tilbud fra firmaer, der er etableret i Fællesskabet, skal tages op i fællesskabsbestemmelserne på dette område. Det er i praksis forholdsvis sjældent at firmaer, der udelukkende er etableret uden for Fællesskabet, afgiver tilbud og direktivets bestemmelser vil under ingen omstændigheder gælde for dem. På den anden side gælder direktivet for tilbud fra firmaer, der er etableret i Fællesskabet, også hvis dette firma er et datterselskab af eller agenter for et tredjelandsfirma og de varer og ydelser, der skal leveres efter tilbuddet, udelukkende har oprindelse i dette tredjeland.
109. Efter at de forskellige løsningsmuligheder er blevet undersøgt, er det Kommissionens opfattelse, at Fællesskabet bedst kan gennemføre disse betydelige mål ved at indføre en ordning, hvorunder ordregiverne, da der ikke findes relevante internationale bestemmelser, ikke forpligtes til at anvende direktivet på tilbud, der kommer fra tredjelande. Med henblik herpå anses et tilbud at komme fra et tredjeland, når mere end halvdelen af dets værdi repræsenterer varer og ydelser produceret eller frembragt i tredjelande. I forbindelse med tilbud fra datterselskaber eller agenter i EF skal en væsentlig del af værdien af tilbuddene fra disse datterselskaber eller agenter repræsentere en økonomisk aktivitet i medlemsstaterne og disse tilbud kan således betragtes som værende af fællesskabsoprindelse. Tilmed bør et EF-tilbud foretrækkes, hvor et sådant tilbud svarer til et tilbud fra et tredjelandsfirma eller et tilbud fra et firma i et tredjeland.
110. Det ligeså vigtige modstykke til disse bestemmelser, der opretholder Fællesskabets position i forhold til tredjelande, er en mekanisme, hvorefter Rådet efter Kommissionens forslag kan udvide direktivbestemmelsernes anvendelsesområde til tredjelandsvirksomheder eller virksomheder, der tilbyder varer og ydelser fra tredjelande. Denne mekanisme er bevis på, at Fællesskabet ikke udelukkende søger at beskytte sit eget marked, men vil gennemføre aftaler med tredjelande om lige markedsadgang, som indgås ved multilaterale eller bilaterale forhandlinger. Det principielle formål med bestemmelserne er nemlig at skabe et fast grundlag for forhandlinger med tredjelande.

Bemærkninger til artikel 24

111. Efter artikel 24, stk. 1, kan ordregiveren udelukke tilbud, hvis mindre end halvdelen af værdien af de varer eller ydelser, der skal leveres, er af fællesskabsoprindelse. I stk. 4 defineres værdien af de produkter, der er fremstillet, og tjenester, der ydes, uden for Fællesskabet. I stk. 2 fastsættes det imidlertid, at ordregiverne skal vælge et fællesskabstilbud, hvis tilbuddene er ens, undtagen hvis dette ville føre til indkøb af materiel med afvigende tekniske egenskaber og således skabe urimelige og uforholdsmæssigt store vanskeligheder i forhold til det bestående materiel (stk. 3). Samtidig omhandles der i stk. 5 en mekanisme, hvorefter Rådet efter Kommissionens forslag kan udvide anvendelsesområdet for direktivet til virksomheder eller tilbud fra tredjelande.
112. Herved sikres det, at ordregiverne ikke i øjeblikket forpligtes til at anvende bestemmelserne på et tilbud, medmindre en væsentlig del af dets værdi repræsenterer økonomisk aktivitet i medlemsstaterne. Således bevares status quo, idet ordregiveren kan afvise tilbud, der ikke opfylder kriteriet om fællesskabsoprindelse, eller afvise firmaer, der ikke har reel tilknytning til Fællesskabet.
113. Forslaget tilgodeser også, at der må gives klar præference til et fællesskabstilbud, såfremt tilbuddene er ens. Ved sammenholdelsen af priserne skal der ses bort fra en forskel på indtil 3%, som tæller til tredjelandstilbuddets fordel. Ved denne bestemmelse skal det gøres lettere at anvende metoden i praksis. Det skal understreges, at det på trods af denne præference stadig er muligt for ordregiveren at vælge et tredjelandstilbud på et sundt teknisk grundlag, såfremt det drejer sig om drift og vedligeholdelse af bestående materiel, selv når tredjelandstilbuddet vurderes på grundlag af kriteriet om laveste pris og er inden for marginen på 3%.
114. Bestemmelserne, hvorefter ordregiverne kan eller skal udelukke tredjelandstilbud skal sikre, at Fællesskabet ikke ensidigt letter adgangen til sit marked. Fællesskabets stilling bevares således i forbindelse med både multilaterale og bilaterale forhandlinger.
115. Ved bestemmelsen om udvidelse indføres der en særlig mekanisme for aftaler om lige markedsadgang, der indgås mellem Fællesskabet og tredjelande, såfremt forhandlinger fører til positive resultater.
116. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på områder, hvor GATT-Aftalen om Statslige Indkøb⁽¹⁾ har gyldighed. Derfor må det fastsættes, at ordregiveren, der skal følge GATT-aftalen (eksempler gives i fodnoten til punkt 59) må fortsætte dermed. Artikel 24 berører derfor hverken Fællesskabets eller dets medlemsstaters forpligtelser over for tredjelande.

(1) EFT L 71 af 17. marts 1980, s. 44.

F. Styring af fremskridtet og udviklingen af direktivet

117. Gennemførelse og styring af fremskridtet inden for markedsliberaliseringen er især formålet med artikel 27 (interne rapporter), artikel 28 (statistiske rapporter) og artikel 30 (revisionsklausul). Disse bestemmelser kan umiddelbart forekomme tunge og bureaukratiske, men de er af grundlæggende betydning. Åbningen af adgangen for deltagelsen i udbud i de undtagne sektorer er et meget komplekst og følsomt projekt. Det kan kun lykkes, hvis det fra begyndelsen er klart, at alle implicerede fuldt ud må overholde spillets regler. Hvis alle ikke gør dette, kan den nødvendige tillid aldrig etableres. Planerne om en realistisk undersøgelse efter fire år og om at indarbejde meningsfulde og nødvendige ændringer ville ligeledes blive bremset, hvis statistisk belæg for, hvorledes dette direktiv har fungeret ikke er til stede. Kommissionen har yderligere til hensigt at forfølge andre tanker med henblik på vurdering af fremskridtene i forbindelse med åbningen af markedet for at holde bureaukratiet i forbindelse med dette direktiv så beskedent som muligt.

(2) Bemærkninger til afsnit V i direktivet

118. Andre relevante bestemmelser i dette afsnit omhandler

- teknisk tilpasning af visse bestemmelser, og
- ikrafttrædelse og tilpasning af bestående direktiver og deres gennemførelse som national lovgivning.

119. Artikel 25 gør det muligt regelmæssigt at tage hensyn til valutatilpasninger inden for EMS ved hjælp af en bekræftelse eller revision af beregningsmetoden.

120. I artikel 26 fastsættes kriterierne og metoden for tilpasning af direktivets anvendelsesområde ved ændring af bilagene. Herved tilvejebringes den nødvendige handiefrihed i forbindelse med ændringer på markedet, f.eks. efter privatisering, afvikling af bestemmelser og markedsliberalisering.

Den i artikel 26, stk. 2, omhandlede procedure svarer til en procedure, som blev indført ved Rådets afgørelse 87/373/EØF⁽¹⁾ for samarbejde med rådgivende udvalg.

121. Artikel 29 er nødvendig for, at direktivet om de undtagne sektorer kan få prioritet i tilfælde, hvor offentlige ordregivere også omfattes af anvendelsesområdet for de bestående direktiver om offentlige indkøbsaftaler og offentlige bygge- og anlægskontrakter.

(1) EFT L 197 af 18. juli 1987.

Dernæst udvides hermed undtagelsen for vandsektoren fra de bestående direktiver i forbindelse med kontrakter vedrørende vandbygning, kunstvanding, dræning og spildevandsrensning. Disse kontrakter bør af tidligere angivne grunde omfattes af samme regler som kontrakter vedrørende drikkevand.

Forslag

RÅDETS DIREKTIV

om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning
samt transport

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske
Fællesskab, særlig artikel 100 A og artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at vedtage foranstaltninger, der tager sigte på en grad-
vis gennemførelse af det indre marked i perioden indtil den 31. december
1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri
bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

Det Europæiske Råd har på en række samlinger vedtaget konklusioner om nød-
vendigheden af, at det indre marked virkeliggøres;

restriktioner, der hindrer fri udveksling af varer og tjenesteydelser i
forbindelse med indkøbskontrakter inden for vand-, energi- og trans-
portsektoren er forbudt efter artikel 30 og 59 i traktaten;

efter artikel 97 i Euratom-Traktaten kan ingen i nationaliteten begrundet
restriktion gøres gældende over for virksomheder, som hører under en
medlemsstats jurisdiktion, og som ønsker at deltage i opførelsen af atom-
anlæg af videnskabelig eller industriel karakter inden for Fællesskabet;

opnåelsen af disse mål kræver ligeledes koordinering af de udbudsproce-
durer, som ordregiverne anvender i disse sektorer;

hvidbogen om gennemførelsen af det indre marked indeholder et hand-
lingsprogram og en tidsplan for en åbning af adgangen til offentlige kon-
trakter i de sektorer, der i øjeblikket er undtaget fra Rådets direktiv
71/305/EØF af 26. juli 1971 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn
til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter⁽¹⁾, senest ændret
ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse. Rådets direktiv
77/62/EØF af 21. december 1976 om samordning af fremgangsmåderne ved
offentlige indkøb⁽²⁾, ændret ved direktiv 88/295/EØF⁽³⁾;

til de undtagne sektorer hører bl.a. vand- og energiforsyning samt trans-
port;

hovedbegrundelsen for undtagelsen for disse sektorer var, at virksomheder
inden for disse sektorer i nogle tilfælde henføres under den offentlige
ret, i andre tilfælde under privatretten;

for at sikre en reel åbning af markedet samt en passende ligevægt i forbin-
delse med anvendelsen af reglerne om tilbudsgivning i disse sektorer må de
pågældende virksomheder defineres på anden måde end ved henvisning til
deres retlige status;

(1) EFT nr. L 185 af 16. august 1971, side 5.

(2) EFT nr. L 13 af 15. januar 1977, side 1.

(3) EFT nr. L 127 af 20. maj 1988, side 1.

en af hovedgrundene til, at der ikke hersker fri konkurrence på EF-niveau i forbindelse med indkøb foretaget af virksomheder inden for disse sektorer er, at deres markeder er lukkede, fordi medlemsstaternes myndigheder giver dem sær- og enerettigheder eller koncessioner til levering eller forvaltning af net til ydelse af den pågældende tjeneste eller til udnyttelse af et bestemt geografisk område til et bestemt formål;

en anden væsentlig grund til, at der ikke hersker fri konkurrence på EF-niveau inden for disse områder er, at medlemsstaternes myndigheder på forskellig måde kan øve indflydelse på disse virksomheders adfærd, herunder ved at have kapitalinteresser i dem og repræsentation i deres administrations-, direktions- eller tilsynsorganer;

dette direktiv bør ikke udvides til at omfatte de nævnte virksomheders aktiviteter på andre områder end vand- og energiforsyning samt transport eller til de af deres aktiviteter inden for disse sektorer, hvor der hersker almindelige konkurrencevilkår;

køb af vand og energi samt køb af brændsel til energiproduktion, der foretages af vand- og energiforsyningsvirksomheder, finder i øjeblikket sted på betingelser, der ikke er egnede til at være omfattet af de regler for tilbudsgivning, der foreslås for indkøb, medens problemerne i forbindelse med køb af energi og brændsel i energisektoren bør løses som led i gennemførelsen af Fællesskabets indre marked i energisektoren;

dette direktiv bør ikke gælde for leveringer, der berører statens væsentlige sikkerhedsinteresser, eller som gennemføres i overensstemmelse med bestående internationale aftaler eller bestemmelser fastsat af internationale organisationer;

Fællesskabets eller medlemsstaternes internationale forpligtelser må ikke berøres af dette direktiv;

Inden for visse grænser bør et tilbud med oprindelse i Fællesskabet foretrakkes frem for et tilsvarende tilbud med oprindelse i et tredjeland;

dette direktiv må ikke foregribe Kommissionens stilling i igangværende eller kommende internationale forhandlinger;

anvendelsesområdet for dette direktiv bør på grundlag af resultaterne af sådanne internationale forhandlinger kunne udvides til at omfatte tilbud med oprindelse i tredjelands i henhold til en rådsbeslutning;

det er under hensyn til Fællesskabets politik på dette område nødvendigt at fastsætte fælles regler vedrørende standarder og tekniske specifikationer;

ordreglvere skal kunne afvise tilbud, som ikke er pålidelige, fordi de er baseret på statsstøtte;

ved anvendelsen af dette direktiv gælder principperne om ækvivalens og gensidig anerkendelse af nationale standarder, tekniske specifikationer og fremstillingsmetoder;

de regler, som de pågældende virksomheder skal anvende, bør danne grundlag for sund forretningspraksis og være så smidige som muligt;

som modstykke til denne smidighed og for at fremme den gensidige tillid skal bestemmelserne tilsikre et minimum af gennemsigtighed og passende kontrol ved anvendelsen af direktivet;

da problemerne ved indkøb har samme karakter i de forskellige sektorer, kan de behandles i én enkelt retsakt;

ationale bestemmelser til fremme af regionaludviklingen bør være omfattet af Fællesskabets mål;

Kommissionen bør efter fire år undersøge, hvorledes dette direktiv fungerer, og hvilke virkninger det har haft, og fremsætter derefter de yderligere forslag, der er nødvendige -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Afsnit 1 - Almindelige bestemmelser

ARTIKEL 1

I dette direktiv forstås ved

1. "offentlige ordregivere", offentlige myndigheder og offentlige virksomheder;
2. "offentlige myndigheder" staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer eller sammenslutninger bestående af en eller flere af disse myndigheder eller offentligretlige organer. Et organ anses for offentligretligt, hvis
  - dets opgave er at varetage offentlige opgaver, og
  - det er en juridisk person, og
  - staten, regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer udpeger mere end halvdelen af medlemmerne i bestyrelsen, direktionen eller tilsynsrådet, og
  - hvis det for størstedelens vedkommende finansieres af staten eller de regionale eller lokale myndigheder eller andre offentligretlige organer;

3. "offentlige virksomheder", enhver virksomhed, som de offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan have dominerende indflydelse på som følge af ejerforhold, kapitalindsud deri eller af de regler, der gælder for virksomheden. Dominerende indflydelse antages at foreligge, når de offentlige myndigheder direkte eller indirekte i relation til en virksomhed:

- besidder majoriteten af virksomhedens tegnede kapital, eller
- råder over flertallet af de stemmer, som er knyttet til andele, som virksomheden har udstedt, eller
- kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i virksomhedens bestyrelse, direktion eller tilsynsråd.

4. "Associeret eller tilknyttet virksomhed", virksomhed, som ordregiveren direkte eller indirekte kan udøve en bestemmende indflydelse på, eller som kan udøve bestemmende indflydelse på ordregiveren eller som sammen med ordregiveren er underkastet en anden virksomheds bestemmende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalinteresser eller de regler, der gælder for virksomheden. En virksomhed har bestemmende indflydelse på en anden, når de i nr. 3 anførte betingelser er opfyldt.

5. "Indkøbs- og bygge- og anlægskontrakter", gensidigt bebyrdende kontrakter, der indgås skriftligt mellem en af de ordregivere, der omhandles i artikel 2, og en bydende med følgende formål:

a) for Indkøbskontrakter, køb, leasing, leje eller lejekøb af varer med eller uden købsoptioner. Kontrakten kan som tillæg omfatte monterings- og installationsarbejde, hvis værdien heraf er lavere end varernes;

b) for bygge- og anlægskontrakter, enten udførelse eller både udførelse og projektering af arbejder i forbindelse med en af de former for virksomhed, der omhandles i bilag X, eller gennemførelse ved et hvilket som helst middel af bygge- eller anlægsarbejder som helhed, der i sig selv er tilstrækkelige til at oplyde en økonomisk og teknisk funktion for brugeren.

6. "koncession", kontrakt, der indgås skriftligt mellem en ordregiver, der er en offentlig myndighed, som defineret i nr. 2, og en ordregiver, der ikke er en offentlig ordregiver, som defineret i nr. 1, hvorved sidstnævnte for egen regning og risiko mod et vederlag påtager sig ansvaret for at anlægge, levere eller forvalte et net som omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a), afsnit 1).

7. "bydende", leverandør eller entreprenør, som har afgivet bud, og "ansøger", den, der har anmodet om opfordring til at deltage ved et begrænset udbud eller et udbud efter forhandling;

8. "offentligt og begrænset udbud samt udbud med forhandling", Indkøbsprocedurer, der anvendes af ordregivere, herunder
- a) ved offentlige udbud, alle interesserede leverandører eller entreprenører kan afgive bud;
  - b) ved begrænsede udbud, kun de ansøgere der af ordregiverne, modtager opfordring dertil, kan afgive tilbud;
  - c) ved udbud med forhandling, ordregiverne henvender sig til bestemte leverandører eller entreprenører og forhandler kontraktens vilkår med en eller flere af dem.
9. "tekniske specifikationer", samtlige tekniske forskrifter, navnlig i udbudsmaterialet, som fastlægger de krævede karakteristika for et arbejde, materiale, produkt eller en leverance således, at det opfylder sit anvendelsesformål. De tekniske forskrifter kan omfatte kvalitet, brugsegenskaber, sikkerhed eller dimensioner samt krav vedrørende kvalitetsgaranti, terminologi, symboler, afprøvning og afprøvningsmetoder, emballage, mærkning eller etikettering. Ved bygge- og anlægskontrakter kan de også omfatte afprøvning af, tilsyn med og godkendelse af arbejder og byggeteknik og byggemetoder samt alle andre betingelser af teknisk karakter i forbindelse med de afsluttede arbejder og de materialer eller elementer, som det omfatter.
10. "standard", teknisk specifikation, som er godkendt af et anerkendt standardiseringsorgan til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse i princippet ikke er obligatorisk.

11. "europæisk standard", standard, der er godkendt af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) eller af Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC), som "europæisk standard" (EN) eller "harmoniseringsdokument (HD)" i henhold til de fælles regler for disse organisationer.
12. "fælles teknisk specifikation", teknisk specifikation udarbejdet med henblik på ensartet anvendelse i alle Fællesskabets medlemsstater.
13. "europæisk teknisk godkendelse", positiv teknisk vurdering af et produkts anvendelighed til et bestemt formål foretaget på grundlag af dets opfyldelse af de væsentlige krav i forbindelse med de bygge- og anlægsarbejder, som produktet anvendes til.

ARTIKEL 2

1. Med forbehold af stk. 4 og 7 og uden det berører Fællesskabets internationale forpligtelser gælder dette direktiv for ordregiveres tildeling af indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, når ordregiverne
  - a) er offentlige eller driver virksomhed på grundlag af sær- eller enerettigheder eller en godkendelse, som er udstedt af en kompetent myndighed i medlemsstaten, og
  - b) når det drejer sig om offentlige ordregivere, som en af de former for virksomhed, som de udøver, har en af dem, der i stk. 3 defineres som relevant med henblik på anvendelsen af dette direktiv;
  - c) når det drejer sig om ikke-offentlige ordregivere, som hovedvirksomhed har en af de former, der i stk. 3 defineres som relevant med henblik på anvendelsen af dette direktiv, eller en kombination heraf.
2. De i bilag I-IX anførte ordregivere opfylder ovennævnte kriterier.
3. Følgende former for virksomhed er relevante med henblik på anvendelsen af dette direktiv
  - a) levering eller forvaltning af net til betjening af offentligheden i forbindelse med produktion, transport eller distribution af
    - i) drikkevand, eller
    - ii) elektricitet, eller
    - iii) gas eller varme.

- b) udnyttelse af et geografisk område med henblik på

- i) efterforskning efter eller udvinding af olie, gas, kul eller andet fast brændsel, eller

- ii) tilvejebringelse af lufthavns-, havne-, herunder i forbindelse med indre vandveje, eller andre terminalfaciliteter for transportvirksomheder, der opererer til lands, til vands og i luften.

- c) forvaltning af net til betjening af offentligheden inden for transport med jernbane, sporvogn, trolleybus eller bus.

For transportydelse anses et net for at bestå, hvis driften foregår på de betingelser, herunder betingelser vedrørende ruter, kapacitet og betjeningens hyppighed, der er fastsat af en kompetent myndighed i en medlemsstat.

4. Ordregivere, der driver bustransportvirksomhed til betjening af offentligheden som omhandlet i stk. 3, litra c), undtages fra dette direktiv, hvis

- a) de ikke nyder sær- eller enerettigheder med hensyn til denne drift hverken generelt eller i et bestemt geografisk område, og

- b) andre virksomheder frit kan yde samme tjenester på samme vilkår som ordregiveren.

5. Med henblik på anvendelse af stk. 1, litra a), anses en ordregiver for at drive virksomhed på grundlag af sær- eller enerettigheder, når

a) han til opbygningen af de net eller faciliteter, der omhandles i stk. 3, kan benytte ekspropriation eller brugsret eller placere netudstyr på, under eller over offentlig vej,

b) han i forbindelse med stk. 3, litra a), stiller et net til rådighed, der selv forvaltes af en virksomhed på grundlag af sær- eller enerettigheder eller en godkendelse, som er tildelt af en kompetent myndighed i en medlemsstat.

6. Dette direktiv gælder også for kontrakter, der tildeles af ordregivere, der driver virksomhed som beskrevet i stk. 3, litra a), nr. 1), såfremt kontrakterne vedrører vandbygningsprojekter, kunstvandning, dræning samt bortledning eller rensning af spildevand.

7. En ordregiver, der har en koncession som omhandlet i artikel 1, nr. 6, vedrørende en form for virksomhed, der er omhandlet i stk. 3, litra a), nr. 1), kan tildele kontrakter vedrørende indkøb og bygge- og anlægsarbejder uden at overholde bestemmelserne i afsnit II, III og IV, såfremt den har til hensigt at tildele disse kontrakter til virksomheder, som det er associeret med eller tilknyttet, hvis

a) i de tilfælde, hvor dets koncessionskontrakt er indgået efter dette direktivs ikrafttrædelse, bud er indkaldt ved offentliggørelsen af en udbudsbekendtgørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende udfærdiget i overensstemmelse med bilag XI, og

b) ordregiveren har vedlagt en udtømmende liste over disse virksomheder sammen med sin koncessionsansøgning, og har ajourført denne liste ved enhver efterfølgende ændring i forbindelserne med virksomhederne.

ARTIKEL 3

Dette direktiv gælder ikke for kontrakter, som andre ordregivere end offentlige myndigheder udelukkende tildeler for aktiviteter, der ligger uden for udførelsen af deres virksomhed, jf. artikel 2, stk. 3, såfremt

a) disse aktiviteter er blevet meddelt Kommissionen, og

b) Kommissionen efter en kontrol har offentliggjort en meddelelse om undtagelse af disse aktiviteter i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

ARTIKEL 4

1. Dette direktiv gælder ikke for kontrakter om levering af produkter, der er købt med henblik på gensalg eller udlejning til tredjemand, såfremt ordregiveren ikke har sær- eller enerettigheder med hensyn til salg eller udlejning af sådanne produkter og andre frit kan sælge eller udleje dem på samme betingelser som ordregiveren.
2. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om, hvilke produkter, der falder under stk. 1, samt om alle relevante retsfor skrifter.

ARTIKEL 5

Dette direktiv gælder ikke for kontrakter

- a) Indgået af ordregivere, som er anført i bilag I, om køb af vand;
- b) Indgået af ordregivere, som er anført i bilag II, III, IV og V, om køb af energi eller om levering af brændsel til energiproduktion.

ARTIKEL 6

Dette direktiv gælder ikke for kontrakter, hvis gennemførelse skal ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med gældende love eller administrative bestemmelser i den pågældende medlemsstat, eller såfremt beskyttelse af grundlæggende sikkerhedsinteresser i denne stat kræver det.

ARTIKEL 7

1. Dette direktiv gælder ikke for kontrakter, for hvilke der gælder andre udbudsregler, og som tildeles
  - a) i henhold til en international aftale mellem en medlemsstat og et eller flere tredjelande, og som omfatter indkøb eller bygge- og anlægsarbejder, der er bestemt til signatarstaternes fælles gennemførelse eller fælles udnyttelse af et projekt; alle sådanne aftaler skal meddeles Kommissionen, der kan høre Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, som er nedsat ved Rådets afgørelse 71/306/EØF⁽¹⁾;
  - b) virksomheder i en medlemsstat eller i et tredjeland i henhold til en international aftale om stationering af tropper;
  - c) i overensstemmelse med en international organisations særlige fremgangsmåde.

---

(1) EFT nr. L 185 af 16. august 1971, side 15.

ARTIKEL 8

1. Dette direktiv anvendes for kontrakter, hvis værdi uden moms andrager mindst
  - 200 000 ECU for Indkøbskontrakter,
  - 5 000 000 ECU for bygge- og anlægskontrakter.
2. For Indkøbskontrakter er beregningsgrundlaget for kontraktens værdi følgende:
  - for tidsbestemte kontrakter, der løber over højst 12 måneder, den samlede kontraktværdi i deres løbetid eller, såfremt denne overskrider 12 måneder, den samlede værdi, inkl. den anslåede restværdi;
  - for kontrakter på ubestemt tid eller hvor kontraktens løbetid ikke kan fastsættes nærmere, det månedlige delbeløb multipliceret med 48.
3. For kontrakter om regelmæssige indkøb eller kontrakter, der skal fornys inden for en bestemt tid, fastsættes kontraktværdien på grundlag af
  - enten den samlede værdi af lignende kontrakter, der er indgået i løbet af det foregående regnskabsår, eller de foregående 12 måneder, så vidt muligt korrigeret for forventede ændringer i mængder eller værdi i løbet af de efterfølgende 12 måneder;

- eller den anslåede samlede værdi i de 12 måneder, der følger efter den første leverance, eller i kontraktens løbetid, hvor denne overstiger 12 måneder.

Beregningsmetoden må ikke vælges med henblik på at undgå, at dette direktiv finder anvendelse.

4. Ved optionsklausuler er grundlaget for beregningen af kontraktværdien den højeste samlede værdi af købe-, leasing-, leje- eller lejekøbskontrakten, inkl. optionsklausulerne.
5. Kontrakterne må ikke opdeles for at undgå, at dette direktiv finder anvendelse. For at fastsætte kontraktværdien med henblik på anvendelsen af stk. 1
  - skal værdien af produkter af samme type sammenlægges, når kontrakter om disse produkter tildeles samtidig, men som delkontrakter;
  - skal værdien af alle kontrakter sammenlægges, såfremt et arbejde er opdelt i flere dele, der omfattes af flere delkontrakter.
6. Værdien af bygge- og anlægskontrakter skal omfatte værdien af alle produkter eller ydelser, som ordregiveren stiller til rådighed for entreprenøren, og som er nødvendig for kontraktens udførelse.

Afsnit II - Tekniske specifikationer og standarder

ARTIKEL 9

1. De tekniske specifikationer vedrørende materialer, produkter, leverancer eller arbejder fastlægges under henvisning til de nationale standarder til gennemførelse af europæiske standarder eller ved henvisning til fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser.
2. Ordregiverne kan fravige stk. 1 såfremt:
  - a) standarderne ikke omfatter bestemmelser om, hvorledes der kan fastslås overensstemmelse eller der findes ikke teknisk mulighed for at fastslå tilfredsstillende overensstemmelse med disse standarder;
  - b) anvendelse af stk. 1 ville begrænse anvendelsen af Rådets beslutning 87/95/EØF af 22. december 1986 om standardisering inden for informationsteknologi og telekommunikation⁽¹⁾;
  - c) anvendelsen af disse standarder ville tvinge ordregiveren til at indkøbe materiel, der er uforeneligt med allerede anvendt udstyr, eller ville medføre uforholdsmæssigt store udgifter eller tekniske vanskeligheder; denne undtagelse gælder dog kun som en del af en klart fastlagt og nedskrevet strategi med henblik på inden for en bestemt periode at gå over til europæiske standarder eller fælles tekniske specifikationer;

(1) EFT nr. L 36 af 7. februar 1987, side 31.

- d) det pågældende projekt er af klar innovativ karakter, hvorved anvendelsen af bestående standarder ikke ville være hensigtsmæssig.
3. Hvis ordregiverne skal offentliggøre en udbudsbekendtgørelse efter artikel 13, stk. 1, eller gør det frivilligt efter artikel 13, stk. 2, litra a), skal de i denne bekendtgørelse, medmindre dette er umuligt, anføre grundene til, at de påberåber sig stk. 2.

ARTIKEL 10

1. Findes der ikke europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser kan de tekniske specifikationer fastlægges ved henvisning til andre standarder.

I så fald bør der i nævnte rækkefølge henvises til

- a) nationale standarder til gennemførelse af internationale standarder, der er godkendt i det land, hvor ordregiveren har hjemsted;
  - b) andre nationale standarder i det land, hvor ordregiveren har hjemsted;
  - c) enhver anden standard.
2. Standarder og specifikationer, der sigter til funktionsdygtighed frem for design eller egenskabsbeskrivelser skal foretrækkes, medmindre ordregiveren har objektive grunde til at mene, at sådanne standarder er u hensigtsmæssige i forbindelse med kontraktens formål.
  3. Tekniske specifikationer, hvor i der nævnes varer af bestemt mærke eller herkomst eller en særlig proces, og som medfører, at visse virksomheder fortrinsbehandles eller udelukkes, kan ikke anvendes, medmindre sådanne specifikationer er absolut nødvendige for kontraktens genstand. Især er angivelse af varemærker, patenter, typer og bestemt oprindelse eller produktion forbudt; sådanne angivelser ledsaget af ordene "eller lignende" kan dog tillades, såfremt kontraktgenstanden ikke på anden måde kan beskrives ved specifikationer, der er tilstrækkeligt præcise og fuldt forståelige for alle.

ARTIKEL 11

1. Ordregiverne stiller efter anmodning fra interesserede leverandører eller entreprenører de tekniske specifikationer til rådighed vedrørende materialer, produkter, leverancer eller arbejder, som de regelmæssigt indkøber, som de har til hensigt at anvende ved indkøb, der omfattes af de periodiske bekendtgørelser, jf. artikel 14. Er disse tekniske specifikationer baseret på dokumenter, der er tilgængelige for interesserede leverandører eller entreprenører, er en henvisning til disse dokumenter tilstrækkelig.
2. Ordregiverne skal anføre de tekniske specifikationer i de generelle dokumenter eller i kontrakt dokumenterne i forbindelse med de enkelte kontrakter.

Afsnit III - Procedurer for tildeling af kontrakter

ARTIKEL 12

1. Ordregiverne kan anvende de procedurer, der omhandles i artikel 1, nr. 8, såfremt der med forbehold af stk. 2 har været gennemført udbud i overensstemmelse med art. 13.
2. Ordregiverne kan anvende udbud med forhandling uden på forhånd at indkalde bud i følgende tilfælde:
  - a) når der ikke er afgivet bud, eller ingen bud er konditionsmæssige i forbindelse med offentligt eller begrænset udbud;
  - b) når Indkøbskontrakter udelukkende vedrører genstande til forskning, forsøg, undersøgelser og udvikling. Denne bestemmelse omfatter dog ikke den masseproduktion til opnåelse af forretningsmæssig levedygtighed eller dækning af forsknings- og udviklingsomkostninger;
  - c) hvis kontrakten af tekniske eller kunstneriske grunde eller af årsager, der vedrører beskyttelsen af en eneret, kun kan overdrages til en bestemt leverandør eller entreprenør;
  - d) i strengt fornødent omfang, når sagens yderst hastende karakter som følge af begivenheder, som ordregiverne ikke har kunnet forudse, ikke gør det muligt at overholde fristerne for offentlige og begrænsede udbud;

- e) når Indkøbskontrakter vedrører supplerende leveringer fra den oprindelige leverandør til delvis fornyelse af sædvanlige leveringer eller installationer eller til udvidelse af allerede foretagne leveringer eller af bestående installationer, når et leverandørskifte ville gøre det nødvendigt for ordregiverne at anskaffe udstyr, som på grund af en forskel i teknisk beskaffenhed ville medføre teknisk uforenelighed eller uforholdsmæssigt store tekniske vanskeligheder med drift og vedligeholdelse; denne procedure kan almindeligvis kun anvendes i de fem år, der følger efter indgåelsen af den oprindelige kontrakt.
- f) når bygge- og anlægskontrakter vedrører supplerende arbejder, som ikke er nævnt i det projekt, som oprindeligt blev tildelt, eller i den først indgåede kontrakt, men som på grund af uforudsete forhold er blevet nødvendige for udførelsen af arbejdet, således som det er beskrevet i den, på betingelse af, at de supplerende arbejder overdrages til den entreprenør, som udfører det pågældende bygge- og anlægsarbejde, og under forudsætninger af
  - at disse arbejder teknisk eller økonomisk ikke kan adskilles fra hovedkontrakten uden væsentlige ulemper for ordregiverne;
  - eller at disse arbejder, til trods for at de kan adskilles fra udførelsen af den oprindelige kontrakt, er strengt nødvendige for den videre udførelse;

g) når bygge- og anlægskontrakter vedrører nye arbejder, som består i en gentagelse af lignende arbejder, og som overdrages til den entreprenør, der af samme ordregiver fik overgivet den tidligere kontrakt, på betingelse af, at disse arbejder er i overensstemmelse med et basisprojekt, samt at dette projekt har været omfattet af en første kontrakt indgået efter et udbud; muligheden for at denne fremgangsmåde kan tages i anvendelse skal anføres allerede ved udbuddet af det første arbejde og de samlede anslåede udgifter til det efterfølgende arbejde skal tages i betragtning af ordregiverne, når de anvender artikel 8; denne fremgangsmåde kan almindeligvis kun anvendes i en periode på fem år efter indgåelsen af den oprindelige kontrakt;

h) for varer, der noteres og købes på et råvaremarked,

i) ved køb fra leverandører, der er under konkursbehandling eller behandling med henblik på tvangsakkord uden for konkurs, hvis virksomhed er under likvidation, eller som er ophørt med sin erhvervsvirksomhed, eller som befinder sig i en lignende situation i henhold til en tilsvarende fremgangsmåde, der er fastsat i den nationale lovgivning.

ARTIKEL 13

1. De ordregivere, der ønsker at indgå en kontrakt ved offentlige udbud, tilkendegiver deres hensigt ved en bekendtgørelse i overensstemmelse med bilag XII A.
2. De ordregivere, der ønsker at indgå en kontrakt ved begrænset udbud eller udbud med forhandling med forudgående indkaldelse af bud, kan derved
  - a) benytte en udbudsbekendtgørelse, der affattes i overensstemmelse med bilag XII B eller bilag XII C eller
  - b) opfordre de ansøgere til at afgive bud, der har kvalificeret sig efter et kvalifikationssystem, der opfylder bestemmelserne i artikel 20, og som har været offentliggjort i en bekendtgørelse udfærdiget i overensstemmelse med bilag XIII.
3. Udbud anses for gennemført ved hjælp af en periodisk vejledende bekendtgørelse, jf. artikel 14, såfremt
  - a) kontrakten vedrører leverancer eller arbejder, der omhandles i bekendtgørelsen, og
  - b) det i bekendtgørelsen angives, at kontrakterne tildes ved begrænset udbud eller udbud med forhandling, og
  - c) ordregiverne giver alle ansøgere, der skriftligt tilkendegiver deres interesse for at deltage i udbuddet, mulighed for at bekræfte deres interesse for at modtage en opfordring på grundlag af mere detaljerede oplysninger vedrørende den specifikke kontrakt.
4. Alle de i denne artikel omhandlede bekendtgørelser skal offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

ARTIKEL 14

1. Ordregiverne bekendtgør mindst en gang om året ved hjælp af en periodisk vejledende bekendtgørelse, der er udfærdiget i overensstemmelse med bilag XIV A og B, og som offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende,
  - a) for Indkøbskontrakter, de samlede indkøb, der påtænkes i de kommende tolv måneder for hvert produktområde, for hvilket den anslåede værdi efter artikel 8 andrager mindst 750 000 ECU
  - b) for bygge- og anlægskontrakter, de væsentlige karakteristika for de påtænkte kontrakter, hvis anslåede værdi andrager mindst 5 000 000 ECU.
2. Oplysninger om kontrakter, der ville være til skade for retsmæssige forretningsinteresser, kan udelades fra de periodiske bekendtgørelser.

ARTIKEL 15

1. Ordregivere, der har tildelt en kontrakt skal offentliggøre resultatet af udbuddet ved hjælp af en bekendtgørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Meddelelsen udfærdiges i overensstemmelse med bilag XV.
2. Kan offentliggørelse af de i modellen til bekendtgørelse af lovgivningens anførte oplysninger være til hinder for anvendelse af lovgivningen eller på anden måde være i modstrid med offentlige interesser eller være til skade for bestemte offentlige eller private virksomheders retsmæssige forretningsinteresser eller konkurrenceforholdet mellem leverandører eller entreprenører, kan ordregiverne begrænse bekendtgørelsens indhold til oplysning om, at kontrakten er blevet tildelt.
3. De i ovenstående stykker omhandlede bekendtgørelser skal afsendes senest 48 dage efter den pågældende kontrakttildeling.

ARTIKEL 16

1. De i de foregående artikler omhandlede bekendtgørelser må højst fylde en side i De Europæiske Fællesskabers Tidende, dvs. ca. 650 ord.
2. Ordregiverne skal kunne fremlægge bevis for afsendelsesdatoen.
3. Bekendtgørelsernes fuldstændige ordlyd skal offentliggøres på originalsproget i De Europæiske Fællesskabers Tidende og i databasen TED. Et resumé af det vigtigste indhold deraf offentliggøres på de øvrige fællesskabssprog, men kun teksten på originalsproget er autentisk.
4. Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer offentliggør bekendtgørelserne senest 12 dage efter afsendelsen. I forbindelse med hasteproceduren, der omhandles i artikel 17, stk. 4, nedsættes denne frist til 5 dage.

Hver udgave af De Europæiske Fællesskabers Tidende, der indeholder én eller flere bekendtgørelser, skal indeholde en gengivelse af modellen eller modellerne dertil.

5. Fællesskabet udreder udgifterne til offentliggørelsen af bekendtgørelserne i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
6. Udbud for hvis vedkommende en bekendtgørelse offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, eller stk. 2, litra a), må ikke offentliggøres på anden måde, før denne bekendtgørelse er blevet sendt til Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer. En sådan offentliggørelse må indeholde andre oplysninger end dem, der findes i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

ARTIKEL 17

1. Ved offentlige udbud fastsætter ordregiverne tidsfristen for modtagelsen af bud til mindst 52 dage fra datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen.
2. Ordregiverne fastsætter fristen for modtagelsen af ansøgninger om deltagelse i begrænsede udbud og udbud med forhandling til mindst 37 dage fra datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen eller opfordringskrivelsen.
3. Ved begrænsede udbud fastsætter ordregiverne fristen for modtagelsen af tilbud til mindst 40 dage fra datoen for afsendelsen af den skriftlige opfordring.
4. Gør sagens hastende karakter det umuligt at overholde tidsfristerne i stk. 2 og 3 kan ordregiverne fastsætte følgende tidsfrister:
  - a) en tidsfrist for modtagelse af ansøgninger om deltagelse på mindst 15 dage fra datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen eller opfordringskrivelsen,
  - b) en tidsfrist for modtagelsen af bud på mindst 10 dage fra datoen for opfordringen.
5. Ordregivere, der ønsker at anvende koncessionskontrakt inden for vandsektoren, jf. artikel 2, stk. 7, litra a), fastsætter en frist for indsendelse af ansøgninger om koncession på ikke under 52 dage fra datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen.

ARTIKEL 18

1. Ordregiverne sender normalt udbudsdokumenterne til leverandørerne eller entreprenørerne senest 4 arbejdsdage fra modtagelsen af deres anmodning derom.
2. Såfremt der er anmodet derom i tide, sender ordregiverne yderligere oplysninger vedrørende udbudsdokumenterne senest 6 dage før udløbet af fristen for modtagelsen af bud. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 17, stk. 4, kan fristen nedsættes til 4 dage.
3. Kan bud kun afgives efter gennemgang af en omfangsrig dokumentation som f.eks. lange tekniske specifikationer, efter besigtigelse af stedet eller efter gennemsyn på stedet af bilagsmaterialet til udbudsdokumenterne, forlænges de i ovenstående stykke fastsatte tidsfrister tilsvarende.
4. Ordregiverne opfordrer samtidigt og skriftligt de udvalgte ansøgere til at afgive bud. Opfordringsskrivelsen skal ledsages af udbudsdokumenterne og bilagsmaterialet. Det skal mindst omfatte følgende oplysninger:
  - a) adressen, hvor yderligere dokumenter eventuelt kan fås, og sidste frist for anmodning derom, samt eventuelt pris på og betalingsmåde for disse dokumenter.

- b) sidste frist for modtagelse af bud, den adresse, hvortil de skal sendes, samt det eller de sprog, de skal være affattet på.
  - c) en henvisning til den offentliggjorte udbudsbekendtgørelse.
  - d) angivelse af det materiale, som eventuelt skal vedlægges.
  - e) kriterierne for en tildeling af kontrakten, hvis de ikke fremgår af bekendtgørelsen.
5. Ansøgninger om deltagelse i udbud og opfordringer til afgivelse af bud kan sendes med brev eller ved benyttelse af passende telekommunikationsmidler. I sidstnævnte tilfælde skal en bekræftelse sendes pr. brev.

Afsnit IV - Kvalifikation,
udvælgelse og tildeeling af kontrakter

ARTIKEL 19

1. Leverandørers og entreprenørers kvalifikation og udvælgelse til deltagelse i begrænsede udbud eller udbud med forhandling baseres på objektive og ikke-diskriminerende kriterier. De ordregivende myndigheder kan især ikke
  - a) pålægge nogle leverandører eller entreprenører forpligtelser af administrativ, teknisk eller finansiel art, som ikke pålægges andre;
  - b) kræve prøver eller beviser, som overlapper objektive beviser, der allerede foreligger.
2. De udelukkelseskriterier, som omhandles i artikel 23 i direktiv 71/305/EØF og artikel 20 i direktiv 77/62/EØF, ændret ved direktiv 88/295/EØF betragtes som objektive og ikke-diskriminerende.
3. Ordregiverne fastsætter kriterierne og reglerne for, hvorledes de bydende kvalificerer sig og for udvælgelsen af dem. Disse kriterier og regler skal efter anmodning stilles til rådighed for interesserede leverandører eller entreprenører.
4. Ordregiverne må ikke videregive fortrolige oplysninger, som leverandører eller entreprenører stiller til rådighed med henblik på kvalifikation, udvælgelse eller deltagelse i forbindelse med en udbudsprocedure.

ARTIKEL 20

1. Ordregivere, der anvender et kvalifikationssystem for leverandører eller entreprenører skal træffe afgørelse vedrørende kvalifikation inden for en periode på seks måneder fra indsendelse af en ansøgning, medmindre et længere tidsrum er nødvendigt af objektive grunde, som meddeles ansøgeren senest 2 måneder efter ansøgningen. I så fald skal ordregiveren underrette ansøgeren om grundene til forlængelsen samt om, hvornår ansøgningen vil blive godkendt eller afvist.
2. Ansøgere, hvis kvalifikationer ikke godkendes, skal have meddelelse om denne beslutning samt om begrundelserne derfor. Begrundelserne skal baseres på de bedømmelseskriterier, der omhandles i artikel 19, stk. 1.
3. Der skal opstilles en liste over kvalificerede leverandører eller entreprenører, der kan opdeles efter kategorier i overensstemmelse med den kontrakttype, hvor hvilken kvalifikationen gælder.
4. Ordregiverne kan kun med begrundelse i kriterierne i artikel 19, stk. 1, annullere en leverandørs eller entreprenørs kvalifikation. Hensigten om at gøre dette skal skriftligt på forhånd meddeles leverandøren eller entreprenøren ligesom begrundelserne for dette skridt.
5. Gælder kvalifikationssystemet på ubestemt tid skal det offentliggøres årligt i De Europæiske Fællesskabers Tidende ved en bekendtgørelse udfærdiget i overensstemmelse med bilag XIII, hvoraf formålet med kvalifikationssystemet fremgår og det oplyses, hvor reglerne for dets anvendelse kan fås.
6. Gælder kvalifikationssystemet ikke på ubestemt tid, skal det ved en bekendtgørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende sammen med de oplysninger, der kræves efter stk. 5, meddeles, hvorlænge systemet løber, idet denne periode dog højst må andrage 3 år.

ARTIKEL 21

1. Leverandører eller entreprenører, der har ansøgt om deltagelse i en udbudsprocedure, kan ikke udelukkes fra proceduren af andre grunde end dem, der er fastsat af ordregiveren, og som denne efter anmodning skal meddele interesserede. En begrundelse kan være, at ordregiveren af objektive grunde må begrænse antallet af ansøgere til et niveau, der er rimeligt under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med udbudsproceduren, og de midler, der kræves til gennemførelsen af den.
2. Konsortier af leverandører eller entreprenører kan ikke udelukkes fra afgivelse af bud eller deltagelse i en udbudsprocedure. Det kan ikke kræves, at disse konsortier antager en bestemt retlig form for at indgive bud eller deltage i forhandling. Hvis et konsortium imidlertid tildes kontrakten kan det med henblik på dennes tilfredsstillende gennemførelse kræves, at konsortiet antager en bestemt retlig form.

ARTIKEL 22

1. De kriterier, som ordregiverne skal lægge til grund ved tildeling af kontrakterne er følgende:
  - a) det økonomisk mest fordelagtige bud baseret på forskellige kriterier, f.eks.: leveringstid, færdiggørelsesperiode, driftsomkostninger, rentabilitet, kvalitet, æstetisk og funktionsmessig værdi, teknisk værdi, service og teknisk bistand, pris;
  - d) eller udelukkende den laveste pris.
2. I det i stk. 1, iltra a), nævnte tilfælde skal ordregiverne i udbudsdokumenterne eller i udbudsbekendtgørelsen anføre alle de kriterier, som de har til hensigt at lægge til grund ved tildelingen, om muligt i præferenceorden.
3. Hvor kriterierne for tildeling af ordren er det økonomisk mest fordelagtige bud, kan ordregiverne tage alternative bud i betragtning, som forelægges af de bydende, når disse alternative bud opfylder de mindstekrav, som ordregiverne stiller. Ordregiverne skal i udbudsdokumenterne meddele, om alternative bud vil blive taget i betragtning, samt angive de minimumsspecifikationer, der skal overholdes, og de særlige krav i forbindelse med indsendelsen.

4. Ordregivere kan ikke afvise bud vedrørende bygge- og anlægsarbejder af grunde, der vedrører de tekniske specifikationer, der er fastsat i udbudsdokumenterne, hvis de i budet beskrevne produkter opfylder de krav, der stilles i forbindelse med den tilsligtede anvendelse, dvs. har sådanne egenskaber, at de arbejder, som de skal indgå i eller samles, anvendes eller installeres med, hvis disse er korrekt udformede og konstruerede, opfylder de væsentlige krav efter Rådets direktiv⁽¹⁾..., når og hvor dette kræves i bestemmelser vedrørende de pågældende bygge- og anlægsarbejder.
5. Er buddene i forbindelse med en bestemt kontrakt unormalt lave i forhold til ydelsen, skal ordregiveren skriftligt anmode om en beskrivelse af det pågældende buds bestanddele. Ordregiveren skal i særdeleshed bede om oplysninger om, hvorvidt den bydende modtager nogen form for statsstøtte, samt om støtten er blevet meddelt Kommissionen og er blevet godkendt af denne i henhold til traktatens artikel 93, stk. 3.

Unormalt lave bud kan ikke afvises, hvis de objektivt kan begrundes bl.a. med økonomien i forbindelse med konstruktions- eller produktionsmetoden, de valgte tekniske løsninger, de usædvanligt gunstige forhold for den bydende i forbindelse med kontraktens gennemførelse eller det produkts eller det arbejdes originalitet, som den bydende foreslår.

Bud, der er unormalt lave på grund af modtagelse af statsstøtte, kan afvises, hvis den pågældende støtte ikke efter traktatens artikel 93, stk. 3, er blevet meddelt Kommissionen eller er blevet godkendt af denne. Ordregivere, der afviser et bud med denne begrundelse skal underrette Kommissionen derom.

(1) Forslag til Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggeprodukter, KOM(86)756 endelig udg./3 af 17. februar 1987.

ARTIKEL 23

1. Artikel 22, stk. 1, finder ikke anvendelse, når en medlemsstat ved tildeling af kontrakter anvender andre kriterier, der overholder gældende bestemmelser på det tidspunkt, dette direktiv vedtages, og hvis formål er at give visse bydende en fortrinsstilling. Det er dog en betingelse, at disse bestemmelser er forenelige med traktaten.
2. Uden at det i øvrigt berører stk. 2, er dette direktiv ikke til hinder for, at der indtil den 31. december 1992 kan anvendes bestående nationale regler vedrørende tildeling af offentlige indkøbskontrakter samt bygge- og anlægskontrakter, der har til formål at begrænse regionale forskelle og fremme skabelsen af arbejdspladser i udviklingsmæssigt tilbagestående områder og områder i erhvervsmæssig tilbagegang, såfremt de pågældende bestemmelser er forenelige med traktaten og med Fællesskabets internationale forpligtelser.

AFSNIT V - Afsluttende bestemmelser

ARTIKEL 24

1. Med forbehold af Fællesskabets eller dets medlemsstaters forpligtelser over for tredjelande, kan alle tilbud tilbagevises, når mere end halvdelen af den budte pris repræsenterer værdien af produkter, der er fremstillet, eller tjenester, der ydes uden for Fællesskabet eller en kombination heraf.
2. Med forbehold af stk. 3, foretrækkes et bud, der svarer til et under stk. 1 henhørende bud, men som ikke selv falder ind under dette stykke. Prisen på et sådant bud anses for at svare til prisen på det bud, der falder ind under stk. 1, såfremt den ikke overstiger dette sidstnævnte buds pris med mere end 3%.
3. Et bud skal dog ikke foretrækkes frem for et andet efter stk. 2, såfremt dets godkendelse tvinger ordregiveren til at erhverve materiel med tekniske karakteristika, der afviger fra det bestående materiels karakteristika, og dette ville føre til uforenelighed eller uforholdsmæssigt store tekniske vanskeligheder ved drift og vedligeholdelse.
4. Med henblik på anvendelsen af denne artikel
  - a) omfatter værdien af produkter fremstillet uden for Fællesskabet værdien af alle færdigfremstillede produkter eller halvfabrikata, der direkte eller indirekte importeres fra tredjelande
  - b) omfatter værdien af tjenester ydet uden for Fællesskabet, værdien af alt arbejde udført på tredjelandes område, som bidrager til ydelsen af de tjenester, der dækkes af kontrakten.

5. Denne artikel gælder ikke for tilbud med oprindelse i tredjelande, som ved afgørelse i Rådet, vedtaget med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i overensstemmelse med en aftale, der er indgået mellem Fællesskabet og et tredjeland inden for GATT eller på anden måde, omfattes af dette direktivs bestemmelser.

ARTIKEL 25

1. Værdien i medlemsstaternes valutaer af de tærskelværdier, der er fastsat i artikel 8, revideres i princippet hvert andet år med virkning fra 1. januar 1990. Beregningen af disse værdier baseres på disse valutaers gennemsnitlige daglige værdi i ECU i de 24 måneder, der går forud for den sidste dag i den oktober måned, der går umiddelbart forud for revisionen den 1. januar. Værdierne offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende i begyndelsen af november.
2. Den i stk. 1 fastsatte beregningsmetode tages i princippet to år efter sin første anvendelse på Kommissionens initiativ op til behandling i Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler.

ARTIKEL 26

1. Kommissionen kan ændre bilag i til IX for at
  - a) udelade ordregivere, der er opført i bilagene, fordi de ikke længere opfylder de kriterier for optagelse, der er anført i artikel 2, stk. 1;
  - b) optage ordregivere, som opfylder disse kriterier;
  - c) tage hensyn til sådanne ændringer i de retsakter, som bilagene henviser til, som ikke indebærer udeladelse eller optagelse af ordregivere, jf. iltra a) og b).
2. Ændringerne foretages af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, der er nedsat ved afgørelse 71/306/EØF.

Udvalgets formand forelægger udvalget udkast til de ændringer, der skal foretages. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast, inden for en frist, som formanden fastsætter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.
3. De ændrede bilag offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende til orientering.

ARTIKEL 27

1. Ordregiverne skal internt føre protokol angående hver udbudsprocedures forløb, således at de senere kan give oplysning om
  - a) grundene til anvendelsen af andre standarder end europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser, jf. artikel 9, stk. 2, eller til at der ikke er anvendt præstationsstandarder og specifikationer, jf. artikel 10, stk. 2;
  - b) beslutninger vedrørende virksomhedens kvalifikation, ikke-kvalifikation eller ophør af deres kvalifikation, jf. artikel 20. Denne protokol skal føres tilstrækkelig detaljeret til, at det kan vurderes, hvilke kriterier der er anvendt, og hvorledes de er anvendt;
  - c) hvilke oplysninger, der er sendt eller ikke sendt til de interesserede virksomheder vedrørende tildelte kontrakter, jf. artikel 15, stk. 2;
  - d) de tilfælde, hvor der er anvendt begrænset udbud eller udbud med forhandling. I den forbindelse skal protokollen mindst oplyse om kontraktgenstanden og, i givet fald, om de leverandører, der har anmodet om at afgive bud, de ansøgere, der har modtaget opfordring til at afgive bud, samt i givet fald de afviste ansøgere og grundene til deres afvisning;
  - e) de anvendte kriterier og måden for deres anvendelse ved udvælgelsen af ansøgere, jf. artikel 19 og 21;
  - f) de anvendte kriterier og måden for deres anvendelse ved kontrakttildelingen, jf. artikel 22.
2. Disse protokoller eller oplysningerne deri skal efter anmodning stilles til rådighed for Kommissionen.

ARTIKEL 28

Medlemsstaterne tilsender hvert år senest den 31. oktober Kommissionen en statistisk rapport vedrørende det foregående kalenderår, der mindst omfatter følgende oplysninger

- a) for hvert af bilagene I til IX, antallet og den samlede værdi af kontrakter over og under de tærskelværdier der er fastsat ved dette direktiv,
- b) for hvert af bilagene opdelt efter antal og samlet værdi af kontrakterne,
  - fordelingen mellem indkøbskontrakter og bygge- og anlægskontrakter
  - fordelingen mellem udbudsmåder, jf. artikel 13,
  - fordelingen mellem kontrakter, der er tildelt leverandører inden for og leverandører uden for Fællesskabet og fra hver af medlemsstaterne,
  - den andel af kontrakter, der er tildelt ved udbud med forhandling uden forudgående indkaldelse af bud.

ARTIKEL 29

1. Artikel 2, stk. 2, i direktiv 77/62/EØF, affattes således:

"2. Dette direktiv gælder ikke for:

- a) de ordregivende myndigheders tildeling af offentlige indkøbskontrakter, inden for det område, der omfattes af Rådets direktiv ..../..../EF (*);
- b) leveringer, der erklæres hemmelige, eller hvis gennemførelse må ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med gældende love eller administrative bestemmelser i den pågældende medlemsstat, eller når beskyttelsen af væsentlige sikkerhedsinteresser i denne stat kræver det.

(1) EFT nr. L ...."

2. Artikel 3, stk. 4, og 5, i direktiv 71/305/EØF, senest ændret ved direktiv .../..../EF⁽¹⁾, erstattes af følgende stykke:

"Dette direktiv gælder ikke for ordregivende myndigheders tildeling af offentlige bygge- og anlægskontrakter inden for det område, der omfattes af Rådets direktiv .../..../EF (*).

(*) EFT nr. L ...."

(1) Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 71/305/EØF om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, KOM(88)354 endelig udg. af 20. juni 1988.

ARTIKEL 30

Senest fire år efter ikrafttrædelsen af dette direktiv undersøger Kommissionen i snævert samarbejde med Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Aftaler, hvorledes dette direktiv har fungeret samt dets anvendelsesområde og fremsætter i givet fald yderligere forslag med henblik på tilpasning deraf på baggrund af især de fremskridt, der er gjort med hensyn til åbningen af adgangen til markederne, og med hensyn til konkurrencen i de pågældende sektorer og mellem disse.

ARTIKEL 31

Medlemsstaterne vedtager senest 1. marts 1990 de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen derom.

ARTIKEL 32

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de grundlæggende bestemmelser i national ret, såvel love som administrative bestemmelser, som de udsteder på det af dette direktiv omfattede område, meddeles Kommissionen.

ARTIKEL 33

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand

BILAG

- Bilag I: Ordregivere, der varetager produktion, transport eller forsyning af drikkevand
- Bilag II: Ordregivere, der varetager produktion og transport af samt forsyning med elektricitet
- Bilag III: Ordregivere, der varetager transport og oplagring af samt forsyning med gas eller varme
- Bilag IV: Ordregivere, der udfører efterforskning efter og udvinding af olie eller gas
- Bilag V: Ordregivere, der udfører efterforskning efter og udvinding af kul eller fast brændsel
- Bilag VI: Ordregivere inden for jernbanetransport
- Bilag VII: Ordregivere, der udfører bytransport med jernbane, spovogn, trolleybus, eller bus.
- Bilag VIII: Ordregivere inden for området lufthavnsfaciliteter
- Bilag IX: Ordregivere inden for området søhavne eller havne ved indre vandveje eller andre terminalfaciliteter
- Bilag X: Erhvervsvirksomhed inden for bygge- og anlægssektoren
- Bilag XI: Modeller til bekendtgørelser vedrørende vandkonsessionskontrakter
- Bilag XII A Udbudsbekendtgørelse vedrørende offentlige udbud
B Bekendtgørelse vedrørende begrænset udbud
C Bekendtgørelse vedrørende udbud med forhandling
- Bilag XIII: Bekendtgørelse vedrørende kvalifikationssystemet
- Bilag XIV: Periodisk meddelelse
A Vedrørende indkøbskontrakter
B Vedrørende bygge- og anlægskontrakter
- Bilag XV: Bekendtgørelse vedrørende tildelte kontrakter

BILAG I

Ordregivere, der varetager produktion, transport eller forsyning af drikkevand

Belgien

Virksomhed oprettet ifølge Décret du 2 juillet 1987 de la Région Wallonne érigeant en entreprise régionale de production et d'aduction d'eau le service du ministère de la région chargé de la production et du grand transport d'eau.

Virksomhed oprettet ifølge Arrêté du 23 avril 1986 portant Constitution d'une société wallonne de distribution d'eau.

Virksomhed oprettet ifølge Arrêté du 17 juillet 1985 de l'Exécutif flamand portant fixation des status de la société flamande de distribution d'eau.

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomhed oprettet ifølge Loi relative aux intercommunales af 22 décembre 1986.

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Code Communal, art. 147 bis, ter et quater sur les règles communales.

Danmark

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder, der omhandles i § 3, stk. 3, i Lov om vandforsyning m.v. af 4. juli 1985.

Tyskland

Vandproduktions- og forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Eigenbetriebsordnungen eller Eigenbetriebsgesetze i delstaterne.

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Gesetze über die Kommunale Gemeinschaftsarbeit oder Zusammenarbeit i delstaterne.

Vandproduktionsvirksomheder oprettet ifølge Gesetz über Wasser- und Bodenverbände vom 10. Februar 1937 og den ersten Verordnung über Wasser- und Bodenverbände vom 3. September 1937.

(Regiebetriebe), til produktion af og forsyning med vand ifølge Gemeindeordnungen der Länder.

Virksomheder oprettet ifølge Aktiengesetz vom 6. September 1965, geändert 19. Dezember 1985 eller GmbH-Gesetz vom 20. Mai 1898, geändert 15. Mai 1986 eller med retsstatus som Kommanditgesellschaft, til produktion af eller forsyning med vand på grundlag af en Konzessionsvertrag fra de regionale eller lokale myndigheder.

Grækenland

Athens vandselskab / Εταιρία Υδρεύσεως - Αποχετεύσεως Πρωτεύουσας oprettet ifølge lov 1068/80 af 23. august 1980.

Salonics vandselskab / Οργανισμός Υδρεύσεως Θεσσαλονίκης der drives efter præsidentdekret 61/1988.

Volos vandselskab / Εταιρία Υδρεύσεως Βόλου der drives efter lov 890/1979.

Kommunale selskaber / Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης - αποχέτευσης til produktion af eller forsyning med vand og oprettet ifølge lov 1069/80 af 23. august 1980.

Sammenslutninger af lokale myndigheder (Σύνδεσμοι Ύδρευσης) der drives ifølge lov for lokale myndigheder Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων indført ved præsidentdekret 76/1985.

Spanien

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Ley No 7/1985 de 2 Abril de 1985 Reguladora de las Bases del Regimen local og Decreto Real No 781/1986 Texto Refundido Regimen local.

Frankrig

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge:

Dispositions Générales sur les régies Code des Communes L 323-1 à L 328-8, R 323-1 à R 323-6 (Dispositions générales sur les régies), eller

Code des Communes L 323-8 R 323-4 (Régies directes (ou de fait)), eller

Décret-loi du 28 décembre 1926, Règlement d'Administration publique du 17 février 1930, Code des Communes L 323-10 à L 323-13, R 323-75 à 323-132 (Régies à simple autonomie financière), eller

Code des Communes L 323-9, R 323-7 à R 323-74, Décret du 19 octobre 1959 (Régies à personnalité morale et à autonomie financière), eller

Code des Communes L 324-1 à L 324-6, R 324-1 à R 324-13 (Gestion déléguée, concession et affermage), eller

Jurisprudence administrative, circulaire Intérieur du 13 décembre 1975 (gérance); eller

Code des Communes R 324-6, Circulaire Intérieur du 13 décembre 1975 (Régie Intéressée); eller

Circulaire Intérieur du 13 décembre 1975 (Exploitation aux risques et périls); eller

Décret du 20 mai 1955, loi du 7 juillet 1983 sur les sociétés d'économie mixte (participation à une société d'économie mixte); eller

Code des Communes L 322-1 à L 322-6, R 322-1 à R 322-4 (dispositions communes, aux régies, concessions et affermages).

Irland

Dublin Corporation

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge The Public Health (Ireland) Act 1878, the Water Supplies Act 1942, the Sanitary Services Act 1964.

Italien

Vandproduktions- og -forsyningsvirksomheder oprettet ifølge Testo Unico delle leggi sull'assunzione diretta dei pubblici servizi da parte dei comuni e delle province approvato con Regio Decreto 15 ottobre 1925, n. 2578 og Decreto del P.R. no 902 del 4 ottobre 1986.

Ente Autonomo Acquedotto Pugliese, oprettet ifølge RDL 19 ottobre 1919, no 2060.

Ente Acquedotti Siciliani, oprettet ifølge leggi regionali 4 settembre 1979, no 2/2e 9 agosto 1980, no 81.

Ente sardo Acquedotti e Fognature, oprettet ifølge legge 5 luglio 1963 no 9.

Luxembourg

Lokale vandforsyningsmyndigheder.

Sammenslutninger af lokale vandproduktions- og forsyningsmyndigheder oprettet ifølge Loi du 14. février 1900 concernant la création des syndicats de communes telle qu'elle a été modifiée et complétée par la Loi

du 23 décembre 1958 et par la Loi du 29 juillet 1981 og Loi du 31 juillet 1962 ayant pour objet le renforcement de l'alimentation en eau potable du GRAND DUCHE DU LUXEMBOURG à partir du réservoir d'ESCH-SUR-SURE.

Nederlandene

Sammenslutninger af lokale vandproduktions- og -forsyningsmyndigheder oprettet ifølge Waterleidingwet van 6 april 1957, ændret ved Wetten van 30 juni 1967, 10 september 1975, 23 juni 1976, 30 september 1981, 25 januari 1984, 29 januari 1986.

Portugal

Empresa Publica das Aguas Livres til produktion af og forsyning med vand ifølge Decreto Lei 190/81, 04.07.1981.

Lokale vandproduktions- og forsyningsmyndigheder.

Det Forenede Kongerige

Vandmyndigheder og -selskaber til produktion af og forsyning med vand ifølge Water Acts 1945, 1973 og 1983.

Central Scotland Water Development Board til produktion af vand og water authorities til produktion af og forsyning med vand ifølge Water (Scotland) Act 1980.

Department of the Environment for Northern Ireland, med ansvar for produktion af og forsyning med vand ifølge Water and Sewerage (Northern Ireland) Order 1973

BILAG II

Ordregivere, der varetager produktion og transport af eller forsyning med elektricitet

Belgien

Virksomheder til produktion og transport af samt forsyning med elektricitet oprettet ifølge artikel 5: Des règles communales et intercommunales i Loi du 10 mars 1925 sur les Distributions d'Energie Electrique.

Virksomheder til transport af eller forsyning med elektricitet oprettet ifølge Loi relative aux Intercommunales du 22 décembre 1986.

EBES, INTERCOM, UNERG og andre virksomheder til produktion og transport af samt forsyning med elektricitet ifølge forsyningskoncession efter artikel 8 les concessions communales et intercommunales i Loi du 10 mars 1925 sur les Distributions d'Energie Electrique.

Société Publique de production d'Electricité (SPE).

Danmark

Virksomheder til produktion og transport af elektricitet på grundlag af tilladelse ifølge § 3, stk. 1 i Lov nr. 54 af 25. februar 1976 om elforsyning, jf. Bekendtgørelse nr. 607 af 17. december 1976 om elforsyningslovens anvendelsesområde.

Elforsyningsvirksomheder som defineret i § 3, stk 2 i Lov nr. 54 af 25. februar 1976 om elforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 607 af 17. december 1976 om elforsyningslovens anvendelsesområde, og ifølge ekspropriations-tilladelser ifølge artikel 10 til 15 i Lov om elektriske stærkstrømsanlæg, jf. lovbekendtgørelse nr. 669 af 28. december 1977

Forbundsrepublikken Tyskland

Elektricitetsproduktions-, -transport eller - forsyningsvirksomheder som defineret i § 2, II i Gesetz zur Förderung der Energiewirtschaft (Energiewirtschaft) vom 13.12.1935.

Grækenland

Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού:
(Sammenslutningen af offentlige elværker) oprettet ifølge lov 1468 af 2. august 1950 Περί ίδρύσεως Δημόσιας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού der drives ifølge lov 57/85: Δομή, ρόλος και τρόπος διοίκησης και λειτουργίας τής κοινοτικοποιημένης Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού.

Spanien

Elektricitetsproduktions-, -transport eller forsyningsvirksomhed ifølge artikel 1 i Decreto Ley de 12 marzo 1954, der godkender Reglamento de Verificaciones electricas y regularidad en el su Ministro de Energia.

Red Electrica España (REDESA), oprettet ved Decreto Real n. 91 de 23 enero 1985.

Frankrig

Electricité de France, der er oprettet og drives ifølge loi 46/6288 du 8 avril 1946 sur la nationalisation de l'Electricité et du Gaz.

Virksomheder (société d'économie mixte eller régies) til elektricitetsforsyning, der omhandles i artikel 23 i loi 48/1260 du 12 août 1948 portant modification des lois 46/6288 du 8 avril 1946 et no. 46/2298 du 21 octobre 1946 sur la Nationalisation de l'Electricité et du Gaz.

Compagnie Nationale du Rhône

Irland

The Electricity Supply Board (ESB), der er oprettet og drives ifølge Electricity Supply Act, 1927.

Italien

Ente Nazionale per L'Energia elettrica oprettet ifølge legge n° 1643, 6 dicembre 1962 approvato con Decreto n° 1720, 21 dicembre 1965.

Virksomheder, der drives på grundlag af en koncession ifølge artikel 4, nr. 5 og 8 i Legge 6 dicembre 1962, no. 1643 - Istituzione dell'Ente nazionale per la energia elettrica e trasferimento ad esso delle imprese esercenti le industrie elettriche.

Virksomheder, der drives på grundlag af koncession ifølge artikel 20 i Decreto del Presidente della Repubblica 18 marzo 1965, n° 342 norme integrative della legge 6 dicembre 1962, n. 1643 e norme relative al coordinamento e all'esercizio delle attività elettriche esercitate da enti ed imprese diverse dell'Ente Nazionale per l'Energia Elettrica.

Luxembourg

Compagnie grande-ducale d'électricité de Luxembourg, der producerer eller varetager forsyningen med elektricitet ifølge Convention du 11 novembre 1927 concernant l'établissement et l'exploitation des réseaux de distribution d'énergie électrique dans le Grand-Duché du Luxembourg, approuvée par la loi du 4 janvier 1928.

Société électrique de l'Our (SEO)

Syndicat de Communes SIDOR

Virksomheder til produktion af elektricitet ifølge Accord du 1 janvier 1960 entre le Gouvernement et les petites centrales hydro-électriques privées concernant la fourniture d'énergie au réseau public.

Virksomheder til elforsyning ifølge artikel 5 i Convention du 11 novembre 1927 concernant l'établissement et l'exploitation des réseaux de distribution d'énergie électrique dans le Grand-Duché du Luxembourg, approuvées par la loi du 4 janvier 1928.

Nederlandene

Elektricitetsproduktie maatschappij Oost-Nederland (E.P.O.N.)
Elektricitetsbedrijf Utrecht-Noord-Holland-Amsterdam (U.N.A.)
Elektricitetsbedrijf Zuid-Holland (E.Z.H.)
Elektricitetsproduktie maatschappij Zuid-Nederland (E.P.Z.)
Provinciale Zeeunwse Energie Maatschappij (P.Z.E.M.)
Samenwerkende Elektricitetsproduktiebedrijven (S.E.P.)

Virksomheder til elforsyning på grundlag af tilladelse (Vergunning) fra amtsmyndighederne ifølge Provinciewet van 28 Januari 1962.

Portugal

Electricidade de Portugal (EDP), oprettet ifølge Decreto Lei n. 502/76 do 30 Junho 1976.

Virksomheder til forsyning med elektricitet efter Artigo 1º Decreto Lei n° 344-B/82 de 1 de Setembro 1982 ændret ved Decreto Lei n° 297/86 de 19 de Setembro 1986.

Det Forenede Kongerige

Central Electricity Generating Board (CEGB) and the Areas Electricity Boards, der producerer, transporterer og distribuerer elektricitet ifølge Electricity Supply Act 1926, Electricity Act 1947 og Electricity Act 1957.

North of Scotland Hydro Electricity Board (NSHB) oprettet ifølge Hydro Electric Development (Scotland Act 1943) og Electricity Act 1947.

South of Scotland Electricity Board (SSEB), oprettet ifølge South of Scotland Electricity Order Confirmation Act 1956.

Northern Ireland Electricity Service (NIES) oprettet ifølge Electricity Supply (Northern Ireland) Order 1972.

BILAG III

Transport af og forsyning med gas eller varme

Belgien

Distrigaz S.A., der drives ifølge Loi du 29 juillet 1983.

Virksomheder, der transporterer gas på grundlag af tilladelse eller koncession ifølge loi du 12 avril 1965, ændret ved loi du 28 juillet 1987.

Virksomheder, der varetager forsyningen med gas og drives ifølge loi relative aux Intercommunales du 22 décembre 1986.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager forsyningen med varme til offentligheden.

Danmark

Dansk Olie og Naturgas A/S, der drives på eneretsgrundlag ifølge Bekendtgørelse nr. 869 af 18. juni 1979 om eneretsbevilling til indførsel, forhandling, transport og oplagring af naturgas.

Virksomheder, der drives ifølge lov nr. 294 af 7. juni 1972 om naturgasforsyning.

Virksomheder, der varetager forsyningen med gas og varme på grundlag af godkendelse ifølge kapitel IV i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 542 af 6. oktober 1982.

Virksomheder, der transporterer gas på grundlag af en tilladelse ifølge Bekendtgørelse nr. 141 af 13. marts 1974 om rørledningsanlæg på dansk kontinentalsokkelområde til transport af kulbrinter.

Tyskland

Virksomheder, der transporterer og varetager forsyningen med gas, jf. § 2 II/1 i Gesetz zur Förderung der Energiewirtschaft vom 19. Dezember 1935 (Energiewirtschaftsgesetz).

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager forsyningen med varme til offentligheden.

Grækenland

DEP der transporterer eller varetager forsyningen med gas ifølge ministeriel afgørelse 2583/1987 Ανάθεση στη Δημόσια Επιχείρηση Πετρελαιοειδών αρμοδιοτήτων σχετιών με το φυσικό αέριο.

Athens Municipal Gasworks S.A. DEFA, der transporterer og varetager forsyningen med gas.

Spanien

Virksomheder, der drives efter ley no. 10 del 15 junio 1987.

Frankrig

Société nationale des gaz du Sud ouest (gastransport).

Gaz de France, der er oprettet og drives efter loi no 46/6288 du 8 avril 1946 sur la nationalisation de l'Electricité et du Gaz.

Virksomheder (Société d'économie mixte eller régies), der varetager forsyningen med el og som omhandles i artikel 23 i loi 48/1260 du 12 août 1948 portant modification des lois no 46/6288 du 8 avril 1946 et no 46/2298 du 21 octobre 1946 sur la Nationalisation de l'Electricité et du gaz.

Compagnie Française du Méthane (gastransport).

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager forsyningen med varme til offentligheden.

Irland

Irish Gas Board og andre virksomheder, der drives efter Gas Act 1976.

Dublin Corporation, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

Italien

SNAM og SGMe Montedison, der transporterer gas.

Virksomheder, der varetager forsyningen med gas ifølge Testo Unico delle leggi sull'assunzione diretta dei pubblici servizi da parte dei comuni e delle province approvato con Regio Decreto 15 ottobre 1925, n. 2578 og Decreto del P.R. n. 908 del 4 ottobre 1986.

Virksomheder, der varetager varmforsyningen til offentligheden, som omhandlet i artikel 10 i legge 29 maggio 1982, n. 308 norme sul contenimento dei consumi energetici, lo sviluppo delle fonti rinnovabili di energia, l'esercizio di centrali elettriche alimentate con combustibili diversi dagli idrocarburi.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

Luxembourg

Société de Transport de Gaz SOTEG S.A.

Gaswerk Esch-Uelzecht S.A.

Service Industriel de la Commune de Dudelange.

Service Industriel de la Commune de Luxembourg.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

Nederlandene

Gasunie

Virksomheder, der transporterer eller varetager forsyningen med gas på grundlag af koncession (concessie) fra de lokale myndigheder ifølge Gemeentewet van 29 juni 1851.

Lokal- eller provinsmyndigheder, der transporterer eller varetager forsyning med gas ifølge Gemeentewet van 29 juni 1851 og Provinciewet van 25 januari 1962.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

Portugal

Sociedade de Electricidade de Portugal (EDP).

Det Forenede Kongerige

British Gas PLC og andre virksomheder, der drives efter Gas Act 1986.

Lokale myndigheder eller sammenslutninger af sådanne, der varetager varmforsyningen til offentligheden.

BILAG IV

Efterforskning efter og udvinding af olie og gas

Virksomheder, der har fået autorisation, tilladelse, licens eller koncession til efterforskning efter eller udvinding af olie eller gas ifølge følgende lovbestemmelser:

Belgien

Loi du 1 mai 1939 complétée par l'Arrêté royal n° 83 du 28 novembre 1939 sur l'exploration et l'exploitation du pétrole et du gaz

Arrêté royal du 15 novembre 1919

Arrêté royal du 7 avril 1953

Arrêté royal du 15 mars 1960

Loi au sujet de la plateforme continentale du 15 juin 1969

Arrêté de l'Exécutif régional wallon du 29 septembre 1982.

Arrêté de l'Exécutif flammand du 30 mai 1984.

Danmark

Lov nr. 293 af 10. juni 1981 om anvendelse af Danmarks undergrund

Lov om kontinentalsoklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 182 af 1. maj 1979

Tyskland

Bundesberggesetz vom 13. August 1980, ændret den 29. november 1986

Grækenland

Lov 87/1975 om oprettelse af DEP-EKY Περί ιδρύσεως Δημόσιας Επιχειρήσεως Πετρελαιο.

Spanien

Ley sobre Investigación y Explotación de Hidrocarburo de 27 junio 1974 og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

Frankrig

Code minier (décret n° 56.838 du 16 août 1956), ændret ved Loi 56-1327 du 29 décembre 1956, Ordonnance 58-1186 du 10 décembre 1958, Décret 60-800 du 2 août 1960, Décret 616359 du 7 avril 1961, Loi 70-1 du 2 janvier 1970, Loi 77-620 du 16 juin 1977, Décret 80-204 du 11 mars 1980.

Irland

Petroleum and Other Minerals Development Act 1960

Ireland Exclusive licensing terms 1975

Revised licensing terms 1987.

Italien

Lov N° 136 af 10. februar 1953

Lov N° 6 af 11. januar 1957, ændret ved Lov N° 613 af 21. juli 1967

Luxembourg

-

Nederlandene

Mijnwet No. 285 van 21 april 1810
Wet Opsporing delfstoffen n. 258 van 3 mei 1967
Mijnwet continentaalplaat 1965, n. 428 van 23 september 1965.

Portugal

Decreto Lei No. 543/74 af 16. Outubro 1974, ændret ved dekretter og meddelelser Nr. 168/77, 22/79, 266/80, 234/84 og 174/85.

Decreto 47/973 af 30. Setembro 1967 og 493/69 af 11 Novembro 1969, ændret ved Decrees 97/71, 98/71, 96/74, 424-C/76, 315/78, 266/80, 2/81, 245/82.

Det Forenede Kongerige

Petroleum Production Act 1934.
Continental Shelf Act 1964.
Pipeline Act 1962.
Petroleum and Submarine Pipeline Act 1975.
Oil and Gas Act 1982.
Petroleum Act 1987.
Petroleum (Production) regulation 1982, 1984, 1986.
Oil and Pipeline Act 1985.

BILAG V

Efterforskning efter og udvinding af kul eller andet fast brændsel

Belgien

Virksomheder, der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge Arrêté du Régent du 22 août 1948 og loi du 22 avril 1980.

Danmark

Virksomheder, der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge lov nr. 223 af 8. juni 1977 om råstoffer.

Tyskland

Virksomheder, der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge Bundesberggesetz vom 13 August 1980, BGB1 1980.

Grækenland

Offentlige sammenslutninger af kraftværker Απόσπασμα Επιχείρησης Ηλεκτρισμού der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge lov om råstoffer af 1973, ændret ved lov af 27. april 1976.

Spanien

Virksomheder, der efterforsker efter eller udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge lov om råstoffer af 21. juli 1973.

Frankrig

Virksomheder der efterforsker efter og udvinder kul eller andet fast brændsel ifølge Code Minier, (Décret No. 56863 du 16 août 1956), ændret ved loi n° 77-620 du 16 juin 1977, Décret No. 80204 og Arrêté du 11 mars 1980.

Irland

Bord na Mona

Italien

Carbo Sulcis SpA.

Luxembourg

-

Nederlandene

-

Portugal

Empresa Carbonifera do Dairo.

Det Forenede Kongerige

British Coal Board oprettet ifølge Coal Industry Nationalization Act 1946.
Virksomheder, der efterforsker efter eller udvinder fast brændsel ifølge Mineral Development Act (Nordirland), 1969.

BILAG VI

Ordregivere inden for jernbanetransport

Belgien

Société nationale des Chemins de fer belges
Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen

Danmark

Danske Statsbaner (DSB)

Virksomheder oprettet ifølge Lov nr. 295 af 6. juni 1984 om privatbanerne.

Tyskland

Deutsche Bundesbahn

Andre virksomheder, der varetager offentlig jernbanetransport som fastsat i § 2 i Allgemeines Eisenbahngesetz 1951.

Grækenland

Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος.

Spanien

Red Nacional de Los Ferrocarriles Españoles
Ferrocarriles de Via Estrecha (FEVE)
Ferrocarriles de la Generalitat de Catalunya (FGC)
Eusko Trenbideak (Bilbao)
Ferrocarriles de la Generalitat Valenciana (FGV)

Frankrig

Société nationale des Chemins de fer français og andre réseaux ferroviaires ouverts au public, omhandlet i Loi d'Orientation des Transports Intérieurs du 30 décembre 1982, Titre II, Chapitre 1er du Transport ferroviaire.

Irland

Iarnrod Eireann (Irish Rail)

Italien

Ferrovie dello Stato

Virksomheder, der varetager jernbanetransport på grundlag af en koncession ifølge artikel 10 i Regio Decreto 9 maggio 1912, n. 1447, che approva il testo unico delle disposizioni di legge per le ferrovie concesse all'industria privata, le tramvie a trazione meccanica e gli automobili

Virksomheder, der drives på grundlag af en koncession ifølge særlov, som omhandlet i Titolo XI, Capo II, Sezione 1a di Regio Decreto 9 maggio 1912, n. 1447, che approva il testo unico delle disposizioni di legge per le ferrovie concesse all'industria privata, le tramvie a trazione meccanica e gli automobili.

Virksomheder, der varetager jernbanetransport på grundlag af en koncession ifølge artikel 4 i legge 14 giugno 1949, n. 410, concorso dello Stato per la reattivazione dei pubblici servizi di trasporto in concessione,

Virksomheder eller lokale myndigheder, der varetager jernbanetransport på grundlag af en koncession ifølge artikel 14 di Legge 2 agosto 1952, n. 1221 - Provvedimenti per l'esercizio ed il potenziamento di ferrovie e di altre linee di trasporto in regime di concessione.

Luxembourg

Chemins de fer luxembourgeois (CFL)

Nederlandene

Nederlandse Spoorwegen N.V.
Streekvervoerbedrijf Central Nederland

Portugal

Caminhos de Ferro Portugueses

Det Forenede Kongerige

British Rail
Northern Ireland Railways

BILAG VII

Virksomheder, der varetager bytransport med jernbane-, sporvogn, trolleybus eller bus

Belgien

Société nationale des Chemins de Fer vicinaux (SNCV) Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen (NMBS)

Virksomheder, der varetager offentlig transport på grundlag af en kontrakt fra SNCV ifølge artikel 10 eller med andre transportvirksomheder ifølge artikel 11 i Arrêté Royal 140 du 30 décembre 1982 relatif aux mesures d'assainissement appliquées à certains organismes d'intérêt public dépendant du Ministère des Communications.

Société des Transports Intercommunaux de Bruxelles (STIB), Maatschappij van het Intercommunale Vervoer te Antwerpen (MIVA), Maatschappij van het Intercommunale Vervoer te Gent (MIVG), Société des Transports Intercommunaux de Charleroi (STIC) Société des Transports Intercommunaux de la région liégeoise (STIL) Société des Transports Intercommunaux de l'agglomération verviétoise (STIAV), og andre virksomheder opererer ifølge Loi relative à la création de sociétés de transports de commun a. b. l. bel. Wet betreffende de oprichting van maatschappijen voor stedelijk gemeenschappelijk vervoer af 22. februar 1962.

Virksomheder, der varetager offentlig transport på grundlag af en kontrakt med STIB ifølge artikel 10 eller med andre transportvirksomheder ifølge artikel 11 i Arrêté Royal 140 du 30 décembre 1982 relatif aux mesures d'assainissement appliquées à certains organismes d'intérêt public dépendant du Ministère des Communications.

Danmark

Danske Statsbaner (DSB)

Virksomheder, der varetager busbefordring (almindelig rutekørsel) på grundlag af tilladelse ifølge Lov nr. 115 af 29. marts 1978 om buskørsel.

Tyskland

Virksomheder, der varetager bustransport, jf. § 12 Absätze I und II i Personenbeförderungsgesetz vom 21 März 1961.

Grækenland

Ηλεκτροκίνητα Λεωφορεία Περιοχών Αθηνών - Πειραιώς.

(Elektriske busser i Athen-Piræus-området), der drives ifølge dekret 768/1970 og lov 588/1977.

Ηλεκτρικοί Σιδηρόδρομοι Αθηνών - Πειραιώς.

(Athen - Piræus elektriske jernbaner), der drives ifølge lov 352/1976 og 588/1977.

Επιχείρηση Αστικών Συγκοινωνιών.

(Bytransportsselskab), der drives ifølge lov 588/1977

Κοινό Ταμείο Εισπράξεως Λεωφορείων.

(Fælles busfond), der drives ifølge dekret 102/1973.

ΡΟΔΑ (Δημοτική Επιχείρηση Λεωφορείων Ρόδου.

Rhodos kommunale busselskab Roda

Οργανισμός Αστικών Συγκοινωνιών Θεσσαλονίκης.

(Thessalonikis transportsselskab), der drives ifølge dekret 3721/1957 og lov 716/1980.

Spanien

Virksomheder, der varetager offentlig transport ifølge Ley de Régimen Local.

Corporación metropolitana de Madrid

Corporación metropolitana de Barcelona

Virksomheder, der varetager offentlig bybefordring og mellembybefordring med bus ifølge artikel 113 til 118 i Ley de ordenación de Transportes Terrestres, 31 Julio 1987.

Virksomheder, der varetager busbefordring ifølge artikel 71 i Ley de Ordenación de Transportes Terrestres, 31 Julio 1987.

FEVE, RENFE (eller Empresa Nacional des Transportes de Viajeros por Carretera), der varetager offentlig busbefordring ifølge Disposiciones adicionales, Primera, de la Ley de Ordenación de Transportes Terrestres, 31 Julio 1957.

Virksomheder, der varetager offentlig busbefordring ifølge Disposiciones Transitorias, Tercera de la Ley de Ordenación de Transportes Terrestres, 31 Julio de 1957.

Frankrig

Virksomheder, der varetager offentlig busbefordring ifølge artikel 7 II i loi n° 82-1153 du 30 décembre 1982, Transports Intérieurs, Orientation,

Régie Autonome des Transports Parisiens, Société Nationale des Chemins de fer français, APTR og andre virksomheder, der varetager offentlig transport på grundlag af tilladelser fra Syndicat des Transports Parisiens ifølge Ordonnance de 1959 et ses décrets d'application relatifs à l'organisation des transports de voyageurs dans la région parisienne.

Irland

Iarnrod Eireann (Irish Rail)

Bus Eireann (Irish Bus)

Bus Atha Alath (Dublin Bus)

Virksomheder, der varetager offentlig befordring på grundlag af tilladelse ifølge Road Transport Act 1932.

Italien

Virksomheder, der udfører offentlig befordring på grundlag af koncession ifølge Legge 28 settembre 1939, n. 1822 - Disciplina degli autoservizi di linea (autolinee per viaggiatori, bagagli e pacchi agricoli in regime di concessione all'industria privata) - articolo 1, ændret ved artikel 45 i Decreto del Presidente della Repubblica 28 giugno 1955, n.771.

Virksomheder, der udfører offentlig transport på grundlag af artikel 1, nr. 4 eller nr. 15, i Regio Decreto 15 ottobre 1925, n. 2578 - Approvazione del testo unico della sull'assunzione diretta dei pubblici servizi da parte dei comuni e delle province.

Virksomheder, der drives på grundlag af koncession ifølge artikel 242 eller 256 i Regio Decreto 9 maggio 1912 n. 1447, che approva il testo unico delle disposizioni di legge per le ferrovie concesse all'industria privata, le tramvie a trazione meccanica e gli automobili.

Virksomheder eller lokale myndigheder, der drives på grundlag af koncession ifølge artikel 4 i Legge 14 giugno 1949, n. 410, concorso dello Stato per la riattivazione dei pubblici servizi di trasporto in concessione.

Virksomheder, der drives på grundlag af koncession ifølge artikel 14 i Legge 2 agosto 1952, n. 1221 - Provvedimenti per l'esercizio ed il potenziamento di ferrovie e di altre linee di trasporto in regime di concessione.

Luxembourg

Chemins de fer du Luxembourg (CLF)

Service communal des autobus municipaux de la ville de Luxembourg.

Transports intercommunaux du Canton d'Esch sur Alzette (TICE).

Fédération luxembourgeoise des entreprises d'autobus et d'autocars, der drives ifølge Règlement Grand-Ducal du 3 février 1978 concernant les conditions d'octroi des autorisations d'établissement et d'exploitation des services de transports routiers réguliers de personnes rémunérées.

Nederlandene

Virksomheder, der udfører offentlig transport ifølge kapitel II (openbaar vervoer) i Wet Personenvervoer van 12 maart 1987.

Portugal

Rodoviaria Nacional E.P.

Servicio de Transportes Colectivos do Porto

Companhia Carris de Ferro de Lisboa

Companhia de Metropolitano de Lisboa

Virksomheder, der varetager offentlig busbefordring ifølge base 7, Lei 2008 de 7.09.1945 Coordenação do Transportes Terrestres og artikel 72 i Decreto Lei 37272 de 31.12.48 Regulamento do transportes automoveis.

Det Forenede Kongerige

Virksomheder, der udfører offentlig busbefordring ifølge London Regional Transport Act 1984.

Virksomheder, der varetager offentlig busbefordring ifølge Transport Act 1985.

Newcastle Railway

Glasgow Underground

Manchester Underground

Dockland Railway

London Underground

BILAG VIII

Ordregivere inden for området lufthavnsfaciliteter

Belgien

Régie des Voies Aériennes oprettet ifølge Arrêté-loi du 20 novembre 1946 portant création de la Régie des Voies Aériennes, ændret ved Arrêté Royal du 5 octobre 1970 portant refonte du statut de la Régie des Voies Aériennes.

Danmark

Lufthavne, der drives på grundlag af tilladelse ifølge § 55, stk. 1 i Lov om Luftfart, jf. Lovbekendtgørelse nr. 408 af 11. september 1985.

Tyskland

Lufthavne som defineret i paragraf 38 II Nr 1 og 49 II Nr 1 i Luftverkehrs-zulassungsordnung vom 19. Juni 1964.

Grækenland

Lufthavne, der drives ifølge lov 517/1931, der opretter det civile luftfartsvæsen Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (ΥΠΑ).

Internationale lufthavne, der drives ifølge præsidentdekret 647/981

Spanien

Lufthavne, der administreres af Aeropuertos Nacionales, der drives ifølge Real Decreto 278/1982 de 15 octubre 1982.

Frankrig

Aéroports de Paris, der drives ifølge Titre V, Articles L 251-1 à 252-1 i Code de l'Aviation Civile.

Aéroport de Bâle - Mulhouse, oprettet ifølge fransk-schweizisk konvention af 4. juli 1949.

Lufthavne, som defineres i artikel L 270-1, Code de l'Aviation Civile.

Lufthavne, der drives ifølge Cahier de Charges type d'une concession d'aéroport, décret du 6 mai 1955.

Lufthavne, der drives på grundlag af en Convention d'exploitation ifølge Article L/221, Code de l'Aviation Civile.

Irland

Lufthavnene i Dublin, Cork og Shannon, der administreres af Aer Rianta-Irish Airports.

Lufthavne, der drives på grundlag af en public use license ifølge Air Navigation and Transport Act Nr. 23 1936, Transport fuel and power (transfer of departamental Administration and ministerial functions Order 1959 og Air Navigation (aerodrom and visual ground aids) Order 1970.

Italien

Civile statslufthavne (aerodromi civili istituiti dallo Stato), som omtalt i artikel 692 i Codice della navigazione, Regio Decreto 30 marzo 1942, n. 327.

Virksomheder, der varetager lufthavnsfaciliteter på grundlag af koncession ifølge artikel 694 i Codice della navigazione, Regio Decreto 30 marzo 1942, n. 327.

Luxembourg

Aéroport de Findel

Nederlandene

Lufthavne, der drives ifølge artikel 18-30 i Luchtvaartwet af 15. januar 1958, ændret 7. juni 1978.

Portugal

Lufthavne, der administreres af Aeroportos e navegação Aérea (ANA) EP ifølge Decreto Lei 246/79.

Aeroporto de Funchal og Aeroporto de Porto Santo, der er regionaliseret ifølge Decreto Lei 284/81

Det Forenede Kongerige

Lufthavne, der administreres af British Airports Authority plc

Lufthavne, der ifølge 1986 Airports Act er public limited companies (plc's).

BILAG IX

Ordregivere inden for søhavne og havne ved indre vandveje
og andre terminalfaciliteter

Belgien

Société anonyme du Canal et des Installations maritimes de Bruxelles.

Port autonome de Liège.

Port autonome de Namur.

Port autonome de Charleroi.

Port de la ville de Gand.

La Compagnie des Installations maritimes de Bruges - Maatschappij der
Brugse haveninrichtingen.

Société Intercommunale de la rive gauche de l'Escaut - Intercommunale
maatschappij von de linker Scheldeoever (Antwerpen havn).

Port de Nieuwport.

Port d'Ostende.

Danmark

Havne som defineret i artikel 1, I til III i Bekendtgørelse nr. 604 af 16.
december 1985 om hvilke havne der er omfattet af lov om trafikhavne, jf.
lov nr. 239 af 12. maj 1976 om trafikhavne.

Tyskland

Søhavne, der helt eller delvis ejes af lokale myndigheder (Länder, Kreise,
Gemeinden).

Havne ved indre vandveje, der er undergivet Tarifordnung ifølge
delstaternes Wassergesetze.

Grækenland

Piræus Havn Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς
Oprettet ifølge nødhjælpslov 1559/1950 og lov 1630/1951.

Thessaloniki Havn Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης.
Oprettet ifølge Dekret N.A. 2251/1953.

Andre havne, der administreres efter præsidentdekret 649/1977 Π.Δ. 649/1977
Επιτεία, οργάνωση λειτουργίας, διοικητικός έλεγχος λιμένων.
(Overvågning af drift- og administrativ kontrol)

Spanien

Puerto de Huelva oprettet ifølge Decreto 2 de octubre de 1969, n° 2380/69.
Puertos y Faros. Otorga Régimen de Estatuto de Autonomía al Puerto de
Huelva.

Puerto de Barcelona oprettet ved Decreto 25 de agosto de 1978, n° 2407/78.
Puertos y Faros. Otorga al de Barcelona Régimen de Estatuto de Autonomía.

Puerto de Bilbao oprettet ved Decreto 25 de agosto de 1978, n° 2408/78.
Puertos y Faros. Otorga al de Bilbao Régimen de Estatuto de Autonomía.

Puerto de Valencia oprettet ved Decreto 25 de agosto de 1978, n° 2409/78.
Puertos y Faros. Otorga al de Valencia Régimen de Estatuto de Autonomía.

Juntas de Puertos, der drives ifølge Ley 27/68 de 20 junio 1968; Puertos y
Faros. Juntas de Puertos y Estatutos de Autonomía og Decreto de 9 de abril
de 1970, n° 1350/70. Juntas de Puertos. Reglamento.

Havne, der administreres af Comisión Administrativa de Grupos de
Puertos der drives ifølge Ley 27/68 de 20 junio de 1968, Decreto 1958/78
de 23 junio de 1978 og Decreto 571/81 de 6 mayo de 1981.

Havne, der er opregnet i Real Decreto 989/82 de 14 de mayo 1982. Puertos.
Clasificación de los de Interés general.

Frankrig

Port Autonome de Paris oprettet ifølge Loi n° 68/917 du 24 octobre 1968 relative au port autonome de Paris.

Port Autonome de Strasbourg oprettet ifølge Convention du 20 mai 1923 entre l'Etat et la ville de Strasbourg relative à la Constitution du Port Rhénan de Strasbourg et à exécution de travaux d'extension de ce port, som bekræftet ved Loi du 26 avril 1924.

Andre havne ved indre vandveje oprettet eller administreret ifølge artikel 6 navigation intérieure i décret n° 69 - 140 du 6 février 1969 relatif aux concessions d'outillage public dans les ports Maritimes.

Ports autonomes, der drives ifølge Artikel L 111-1 et suivants og Code des Ports Maritimes

Ports non-autonomes, der drives ifølge artikel R 121-1 et suivants i Code des Ports Maritimes.

Havne, der administreres af regionale myndigheder (Départements) eller ifølge koncession fra regionale myndigheder (Départements) ifølge Artikel 6 i Loi 86-663 du 22 juillet 1983 compétant la Loi 83-8 du 7 janvier 1983 relative à la répartition de compétences entre les communes, départements et l'Etat.

Irland

Havne, der drives ifølge Harbour Act 1968.

Italien

Statshavne og andre havne, der drives af Capitaneria di Porto ifølge Codice della navigazione, Regio Decreto 30 marzo 1982, n. 32.

Autonome Havne, (Enti portuali), oprettet ved lov ifølge artikel 19 i Codice della navigazione, Regio Decreto 30 marzo 1982, n. 327.

Luxemburg

Port de Mertert, der er oprettet og drives ifølge Loi du 22 juillet 1963 relative à l'aménagement et à l'exploitation d'un port fluvial sur la Moselle.

Nederlandene

Havenbedrijven, der er oprettet og drives ifølge Gemeentewet van 29 juni 1851.

Havenschap Vlissingen, oprettet ved wet van 10 september 1979 inzake de gemeenschappelijke regeling tot oprichting van het Havenschap Vlissingen.

Havenschap Terneuzen, oprettet ved wet van 8 april 1970 inzake de gemeenschappelijke regeling tot oprichting van het Havenschap Terneuzen.

Havenschap Delfzijl, oprettet ved wet van 31 juli 1957 inzake de gemeenschappelijke regeling tot oprichting van het Havenschap Delfzijl.

Haven- en Industrieschap Moerdijk, oprettet ved gemeenschappelijke regeling tot oprichting van het Haven- en Industrieschap Moerdijk van 23 oktober 1970, godkendt ved Koninklijk Besluit nr. 23 van 4 maart 1972.

Portugal

Porto do Lisboa, oprettet ifølge Decreto Real do 18 Fevereiro 1907 og som drives ifølge Decreto lei n° 36976 do 20 Julho 1948.

Porto do Douro e Leixoes, oprettet ifølge Decreto Lei no 36977 do 20 Julho 1948.

Porto do Sines, oprettet ifølge Decreto Lei No-508/77 do 14 Dezembro 1977.

Portos de Sotubai, Aveiro, Figuera de Foz, Viana do Castelo, Portimaz, Faro, der drives ifølge Decreto Lei 37754 do 18 Fevereiro 1950.

Det Forenede Kongerige

Harbour authorities, som omhandlet i section 57 of the Harbours Act 1964, der varetager havnefaciliteter til søgående skibe eller fartøjer til sejlads på indre vandveje.

BILAG X

LISTE OVER FORMER FOR ERHVERVSVIRKSOMHED
SVARENDE TIL DEN SYSTEMATISKE FORTEGNELSE OVER
ØKONOMISKE AKTIVITETER I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Klasser	Grupper og positioner	Undergrupper	Beskrivelse
50			BYGGE- OG ANLÆGSVIRKSOMHED
500			Bygge- og anlægsvirksomhed (uden specialisering)
	500.1		Bygge- og anlægsvirksomhed (uden specialisering)
	500.2		Nedrivning
501			Opførelse af bygninger (til beboelse eller andet)
	501.1		Byggeentreprenørvirksomhed (uden specialisering)
	501.2		Tagdækning
	501.3		Bygning af skorstene og industriovne
	501.4		Isolering mod vand og fugt
	501.5		Restaurering og istandsættelse af facader
	501.6		Stilladsbygning
	501.7		Anden specialiseret virksomhed i forbindelse med opførelse af bygninger, herunder tømrerarbejde
502			Anlægsvirksomhed (bygning af veje, broer, jernbaner osv.)
	502.1		Anlægsentreprenørvirksomhed (uden specialisering)
	502.2		Jordentreprenører
	502.3		Bygning af broer, tunneller og mineskakter; dybdeboring
	502.4		Anlægsvirksomhed i forbindelse med floder, kanaler, havne sluser og dæmninger
	502.5		Vejbygning (herunder specialiseret bygning af flyvepladser og landingsbaner)
	502.6		Foretagender specialiseret i overrislingsanlæg, dræning, udlødnig af spildevand, rensningsanlæg
	502.7		Foretagender specialiseret i anden anlægsvirksomhed
503			Installationsvirksomhed
	503.1		Installationsentreprenørvirksomhed (uden specialisering)
	503.2		Installation af gas, vand og sanitet
	503.3		Installation af opvarmnings- og ventilationsanlæg (centralvarme-,

	503.4	klima- og udluftningsanlæg) Isolering mod kulde, varme, lyd og vibrationer
	503.5	Elektroinstallation
	503.6	Installation af antenner, lynafledere, telefoner m.v.
504		Færdiggørelse af bygninger
	504.1	Almindelig færdiggørelse (uden specialisering)
	504.2	Stukkatørarbejde og gipsning
	504.3	Bygningssnedkerier, hvis aktivitet hovedsagelig består i montering af bygningssnedkerartikler; lægning af parketgulve
	504.4	Gjærmesterarbejde, lakering, maling og tapetsering
	504.5	Opsætning, lægning og klæbning af plader, fliser og anden mur- og gulvbelægning
	504.6	Ovnsætning samt anden færdiggørelse

BILAG XI

MODEL FOR BEKENDTGØRELSE OM KONCESSIONSKONTRAKTER
FOR VANDSEKTOREN

1. Navn, adresse, telefonnummer og telegramadresse samt telex- og telefaxnummer på den ordregivende myndighed:
2. Koncessionskontraktens genstand, arten af ydelserne og deres karakteristika
3. a) Sidste frist for indsendelse af ansøgninger:
b) Den adresse, hvortil de skal sendes:
c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:
4. Personlige samt tekniske og finansielle krav, som ansøgeren skal opfylde:
5. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved kontrakttildelingen:
6. Andre oplysninger:
7. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
8. Datoen for Publikationskontorets modtagelse af bekendtgørelsen:

BILAG XII

A. Offentligt udbud

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt tele- og telefaxnummer.
2. For indkøbskontrakter: kontraktform for de indkaldte bud
3. a) leveringssted eller udførelsessted
b) arten og mængden af de varer der skal leveres
eller
ydelseernes art og omfang, almindelig karakteristik af entreprenørarbejdet
c) angivelse af, om leverandøren kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed
eller for bygge- og anlægskontrakter:
Hvis entreprisen eller kontrakten er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit
d) mulighed for at afgive alternative bud
e) for bygge- og anlægskontrakter:
angivelse af entreprisen eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
4. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser, jf. artikel 9.
5. Leveringsfrist og udførelsesfrist:
6. a) Navn og adresse på den myndighed, til hvilken anmodning om udbudsbetingelserne og supplerende dokumenter kan rettes:
b) (I givet fald) det beløb, der skal erlægges for at modtage disse dokumenter samt betalingsbetingelser:
- 7) a) Sidste frist for modtagelse af bud:
b) Den adresse, hvortil de skal sendes:
c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:
8. a) Personer, der har adgang til at overvære åbningen af buddene:

b) Datoen, klokkeslet og sted for denne åbning:

9. (I givet fald) sikkerhedsstillelse og garantier, der forlanges:
10. De vigtigste finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisninger til de forskrifter, hvoraf de fremgår:
11. (I givet fald) den retlige form, som den sammenslutning af leverandører eller entreprenører, til hvilken kontrakten overdrages, skal have:
12. Økonomiske og tekniske mindstekrav, som den entreprenør eller leverandør skal opfylde, som kontrakten tildøles:
13. Periode, inden for hvilken den bydende er forpligtet til at vedstå sit bud:
14. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved tildeling af kontrakten. Andre kriterier end den laveste pris skal nævnes, når de ikke er angivet i udbudsbetingelserne:
15. Andre oplysninger:
16. (I givet fald) datoen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabs Tidende af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten.
17. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
18. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for Det Europæiske Fællesskabs Officielle Publikationer:

B. Begrænset udbud

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. For Indkøbskontrakter: kontraktform for de Indkaldte bud
3. (I givet fald) begrundelse for anvendelse af hasteprocedure, jf. artikel 17, stk. 4:
4. a) leveringssted eller udførelsessted
b) arten og mængden af de varer der skal leveres
eller
ydelseens art og omfang, almindelig karakteristik af entreprenørarbejdet
c) angivelse af, om leverandøren kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed
eller for bygge- og anlægskontrakter:
Hvis entreprisen eller kontrakten er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit
d) mulighed for at afgive alternative bud
e) for bygge- og anlægskontrakter:
angivelse af entreprisen eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
5. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser, jf. artikel 9.
6. Leveringsfrist og udførelsesfrist:
7. (I givet fald) den retlige form, som den sammenslutning af leverandører eller entreprenører, til hvilken kontrakten overdrages, skal have:
8. a) Sidste frist for modtagelse af anmodninger om deltagelse:
b) Den adresse, hvortil anmodningerne skal sendes:
c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:
9. Sidste frist for afsendelse af opfordringer til at afgive bud:

10. (I givet fald) sikkerhedsstillelse og garantier, der forlanges:
11. De vigtigste finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisninger til de forskrifter, hvoraf de fremgår:

12. Oplysninger om leverandørens eller entreprenørens egne forhold samt om de økonomiske og tekniske krav, der stilles til den leverandør eller entreprenør, som kontrakten tildeles:
13. Kriterier, der vil blive lagt til grund ved tildeling af kontrakten, når de ikke er anført i opfordringen til at afgive bud:
14. Andre oplysninger:
15. (I givet fald) datoen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten:
16. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
17. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

BILAG XII

C. Udbud efter forhandling

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer:
2. For indkøbskontrakter:
Kontraktform for de indkaldte bud:
3. a) leveringssted eller udførelsessted
b) arten og mængden af de varer, der skal leveres
eller
ydernes art og omfang, almindelig karakteristik af entreprenørarbejdet
c) angivelse af, om leverandøren kan afgive bud på dele af de ønskede leverancer og/eller på disse som helhed
eller for bygge- og anlægskontrakter
Hvis entreprisen eller kontrakten er opdelt i flere afsnit, størrelsesordenen af de forskellige afsnit og muligheden for at afgive bud på et, flere eller samtlige afsnit
d) for bygge- og anlægskontrakter:
angivelse af entreprisen eller kontraktens formål, når denne også omfatter projektering.
4. Undtagelse fra anvendelsen af europæiske standarder, fælles tekniske specifikationer eller europæiske tekniske godkendelser, jf. artikel 9.
5. Leveringsfrist og udførelsesfrist:
6. (I givet fald) den retlige form, som den sammenslutning af leverandører eller entreprenører, til hvilken kontrakten overdrages, skal have:
7. a) Sidste frist for modtagelse af bud:
b) Den adresse, hvortil de skal sendes:
c) Det eller de sprog, de skal være affattet på:
8. (I givet fald) sikkerhedsstillelse og garantier, der forlanges:
9. De vigtigste finansierings- og betalingsbestemmelser og/eller henvisninger til de forskrifter, hvoraf de fremgår:

10. Oplysninger om leverandørens eller entreprenørens egne forhold samt om de økonomiske og tekniske krav, der stilles til den leverandør eller entreprenør, som kontrakten tildeles:
11. (I givet fald) navn og adresse på de leverandører eller entreprenører, som ordregiveren allerede har valgt:
12. (I givet fald) dato(er) for tidligere offentliggørelser i De Europæiske Fællesskabers Tidende:
13. Andre oplysninger:
14. (I givet fald) datoen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende af den periodiske bekendtgørelse, der er relevant for kontrakten:
15. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
16. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

BILAG XIII

Bekendtgørelse vedrørende kvalifikationssystemet

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer.
2. Kvalifikationssystemets formål:
3. Adresse, hvor reglerne vedrørende kvalifikationssystemet kan fås (hvis forskellig fra adressen nævnt under 1):
4. I givet fald, kvalifikationssystemets løbetid:

BILAG XIV

Periodisk bekendtgørelse

A. For Indkøbskontrakter

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse samt telex- og telefaxnummer eller den afdeling, hvor yderligere oplysninger kan fås:
2. Art samt mængde, eller værdi af de produkter, der skal leveres:
3. a) Forventet dato for udbudsprocedurerens begyndelse (hvis kendt):
b) Den valgte udbudsform:
4. Andre oplysninger:
5. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
6. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

B. For bygge- og anlægskontrakter:

1. Ordregiverens navn, adresse, telefonnummer, telegramadresse, samt telex- og telefaxnummer:
2. a) Udførelsessted:
b) Ydelsernes art og omfang, almindelig karakteristik af arbejdet eller delarbejderne ved henvisning til arbejdet:
c) Et overblik over udgifterne til det arbejde, der skal ydes:
3. a) Den valgte udbudsform
b) Den dato, der er fastsat for påbegyndelsen af procedurerne for indgåelse af kontrakten eller kontrakterne:
c) Den dato, der er fastsat for arbejdets begyndelsesdato:
d) Den fastlagte tidsplan for arbejdets færdiggørelse:
4. Finansieringsvilkår for arbejdet og betingelser for prisrevision:

5. Andre oplysninger:
6. Datoen for bekendtgørelsens afsendelse:
7. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer:

Bekendtgørelse om tildelte kontrakter

1. Ordregiverens navn og adresse:
2. Udbudsform:
3. Datoen for kontraktens tildeling:
4. Kriterierne for tildeling af kontrakten:
5. Antallet af modtagne bud:
6. Navn og adresse på den/de leverandør(er) eller entreprenør(er), der har fået tilsagn:
7. Art og mængde af leverede varer, i givet fald, efter leverandør eller ydelsens art og omfang, almindelig karakteristik af det færdige arbejde
8. Betalt pris eller prismargen (minimum/maksimum):
9. Andre oplysninger:
10. Datoen for offentliggørelsen af udbudsbekendtgørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende:
11. Datoen for afsendelsen af bekendtgørelsen:
12. Datoen for modtagelsen af bekendtgørelsen i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer.